บทที่ 3
กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการของต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา นับว่าเป็นประเทศแรกของโลก ที่ได้มีการพัฒนาการยกเลิกการตีตรวนในนักโทษ แล้วเปลี่ยนมาเป็นการใช้สายรัดข้อมือ ข้อเท้า และรัดเอวแทนการใช้วัสดุที่ทำด้วยเหล็ก เพราะจะทำให้เกิดบาดแผล และเชื้อโรคจะเข้าสู่ร่างกายอาจจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ การใส่โซ่ตรวน เป็นการขัดต่ออนุสัญญาว่าการต่อต้านการกระทำทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่เป็นการทารุณโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, 1984)[1]

3.1 สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา มีการลงโทษโดยการใช้โซ่ตรวนกับพวกทาส (คนผิวดำ) สหรัฐอเมริกามีการแบ่งแยกชนชั้นและเหยียดผิวสีขาวกับสีดำมาก มองว่าพวกคนผิวดำคือชั้นต่ำและคนผิวดำที่เรารู้จักกันคือ พวกนิโกร สมัยโบราณคนนิโกรเป็นคนยากจนมาก ถึงขนาดขายลูกเมียกินกันเพื่อความอยู่รอดในการดำรงชีวิตจึงต้องมีมาตรการที่ป้องกันพวกทาสผิวดำหลบหนี จึงมีการนำเอาเครื่องพันธนาการประเภทโซ่ตรวนมาใช้พันธนาการพวกทาส ต่อมาในปัจจุบัน UN. เข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับอนุสนธิสัญญาว่าด้วยการทรมานและให้มีการยกเลิกการใช้โซ่ตรวนกับพวกทาสและมีการเลิกทาสในสมัยประธานาธิบดีลินคอน ประเทศไทยเราในสมัยรัชกาลที่ 5 ท่านได้มีการเลิกทาสเหมือนกับสหรัฐอเมริกา

3.1.1 กฎหมายเกี่ยวกับการบังคับโทษจำคุก ของสหรัฐอเมริกา ที่เกี่ยวข้องกับความผิดข้อหา Killing. ในกรณีของการฆ่า ข้อหานี้จำคุกเป็นประโยคที่เหมาะสมถ้าประโยคของการเสียชีวิตไม่ได้ถูกกำหนด ออกมาจะไม่เหมาะสมในกรณีเช่นนี้การออกกฎตามกฎหมายบังคับ ของการจำคุกตลอดชีวิตเป็นที่อนุญาตเฉพาะในกรณีที่รัฐบาลมีการเคลื่อนไหวสำหรับ

---

[1] คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน: เจ้าพนักงานจิตดูแลสุขภาพมาตรฐานและแนวทางในการส่งมอบบริการ (เอ็ด 2) ชิคาโก: คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน 2003.

การเดินทางของ จำเลยที่มีความช่วยเหลือที่สำคัญตามที่กำหนดไว้ ความผิดทางอาญา Murder. หาก จำเลยไม่ได้ทำให้เกิดการตายโดยเจตนาหรือไม่รู้เท่าทัน อาจจะมีการรับประกัน ตัวอย่างเช่น จำเลย เดินทางไปปล้นธนาคารจำเลยเพียงส่งจดหมายถึงพนักงาน ที่เป็นผลจากการที่พนักงานมีอาการ หัวใจวายและเสียชีวิต ขอบเขตของความผิดควร ขึ้นอยู่กับรัฐบาลใช้ดุลยพินิจว่าจำเลยจะมีความผิด หรือเปล่า เช่น ความประมาทหรือความประมาทระดับของความเสี่ยงในการปฏิบัติ และลักษณะ ของการกระทำผิดภายใต้จิตใจ อย่างไรก็ตามการเดินทางด้านล่างประโยคแนวทางขั้นต่ำที่มีให้ สำหรับระดับที่สอง ฆาตกรรมในสองการกระทำฆาตกรรม ไม่น่าจะมีความเหมาะสม นอกจากนี้ เนื่องจาก เห็นได้ชัดว่าการตายเป็นเหตุปัจจัยมันจำเป็นจะไม่เหมาะสมที่จะกำหนดประโยคในระดับ ที่ต่ำกว่า ที่แนวทางสำหรับการกระทำผิดกฎหมายที่อยู่ภายใต้ ความจำเป็นต้องใช้ในกรณีที่ไม่มีการ ตาย [2] การบังคับใช้ของแนวทางเมื่อประโยคตายไม่ Imposed. หากจำเลยที่ถูกตัดสินจำคุกตาม ประโยคของการเสียชีวิตอาจจะเป็น ที่กำหนดภายใต้บทบัญญัติที่เฉพาะเจาะจงที่มีอยู่ในมาตราที่ แนว ทางนี้จะใช้บังคับวันที่ 1 พฤศจิกายน 1987 แก้ไขเพิ่มเติมที่มีประสิทธิภาพ 1 พฤศจิกายน 1989

3.1.2 กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการผู้ต้องขังของสหรัฐอเมริกา ในประเทศ สหรัฐอเมริกา (USA) เรือนจำความมั่นคงในรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) มีการใช้โซ่ตรวน กับ ผู้ต้องขัง ในระหว่างการควบคุมตัวผู้ต้องขังออกนอกห้องคุมขังในทุกกรณี เพราะในทางปฏิบัติของ ประเทศสหรัฐอเมริกาจะถือว่ามีผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงสูงต่อการควบคุม โดยเจ้าหน้าที่ชุดควบคุมที่ ได้รับการฝึกพิเศษ มีอัตราการควบคุมผู้ต้องขัง 1 คน ต่อเจ้าหน้าที่ 3 คนและมีอุปกรณ์ Electronic ในการควบคุมผู้ต้องขังที่ทันสมัย โดยจะมีศูนย์สั่งการอยู่ส่วนกลางของแดนควบคุมผู้ต้องขัง จะใช้ เพื่อความจำเป็นในการป้องกันการหลบหนี ในระหว่างการขนย้ายผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำ สหรัฐฯ มีการนำเครื่องพันธนาการชนิดสายรัดมาใช้แทนโซ่ตรวนแล้ว จึงถือว่ามีการยกเลิกการใช้ โซ่ตรวนแล้วมาใช้อุปกรณ์ Electronic ในการควบคุมผู้ต้องขังแล้ว ในเรือนจำเท่านั้น ซึ่งลักษณะ เครื่องพันธนาการที่ใช้คือ กุญแจมือ (Han cuffs) หรือกุญแจเท้า (Ankle cuffs) หรือใช้ทั้งสองชนิด หรือใช้เข็มขัดพันธนาการ (Restraining belt) และในส่วนของผู้ต้องขังที่มีอาการทางจิตหรือ วิกลจริต จะมีการควบคุมดูแลเป็นพิเศษโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวช ซึ่งในบางกรณีก็มีความ จำเป็นที่จะต้องใช้เสื้อรัดตัวหรือเสื้อเกาะ (Straight jacket) ในผู้ป่วยที่มีอาการคลุ้มคลั่ง ซึ่งอาจทำ ร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่นได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในดุลยพินิจ และมีกำหนดระยะเวลาการใช้ตาม ความเห็นของแพทย์ บทบังคับให้ใช้ตรวน ในขณะเคลื่อนย้ายนักโทษ บุคคลใดๆ ก็ตามที่เป็น นักโทษความผิดรุนแรง เมื่อมีการเคลื่อนย้ายจะต้องใส่ตรวน กุญแจมือ (Han cuffs) กุญแจเท้า

[2] บทบัญญัติตามกฎหมาย: 18 U.S.C. §§ 1111 1841 (ก) (2) (C) 1992 () (7) 2113 (จ), 2118 (c) (2) 2199, 2282A, 2291, 2332b (ก) (1), 2340A; 21 U.S.C. § 848 (จ) สำหรับเพิ่มเติมบทบัญญัติตามกฎหมาย.

(Ankle cuffs) และกุญแจเอว ที่มีลูกตุ้มอยู่ด้านหลัง เว้นแต่การใช้อุปกรณ์เช่นว่านั้น จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของนักโทษ หรือภายใต้สภาพแวดล้อมอย่างอื่น เช่น นักโทษหญิงตั้งครรภ์ หรือมีอาการพิการ (ทุพลภาพ) ที่ไม่สามารถใส่อุปกรณ์เช่นว่านั้นได้ ถ้าไม่ใช่นักโทษความผิดรุนแรงทั่วไป เขาจะไม่ใส่ตรวนนักโทษคนนั้น[3] การควบคุมอาวุธอิเล็กทรอนิกส์ เช่น Taser จะใช้มากขึ้นโดยหน่วยงานตำรวจทั่วโลกอาจจะ อยู่ในมือของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดีผ่านการฝึกอบรม ที่พวกเขาให้เป็นทางเลือกการต้อนรับในหลายกรณีการใช้อาวุธปืน ผลกระทบ หรือท้าตีท้าต่อยทางกายภาพที่จะยับยั้งและควบคุม บุคคลในความต้องการของการรักษาพยาบาลหรือการแทรกแซงจิตเวชต้องฝึกอบรมอย่างเพียงพอว่าเจ้าหน้าที่มีความคุ้นเคยกับความหลากหลายของสถานการณ์ ที่มักจะเกิดขึ้นและอยู่ทันการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายว่าด้วยการใช้กำลังรวมทั้ง ได้มีส่วนร่วมกับฐานความรู้โดยการสร้างและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอทางอินเทอร์เน็ตสำหรับตำแหน่งการอ่านและการพิมพ์หรือบันทึก วินิจฉัยชี้ขาดของศาล ดูอาวุธควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ รูปแบบออกมา เป็นที่ชัดเจนว่าหนึ่งในพื้นที่ที่ได้มีอยู่ และส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นจำนวนมากของการดำเนินคดีมีมากกว่าการใช้งานกับบุคคล ที่ถูกใส่กุญแจมือหรือยับยั้ง วัตถุประสงค์ของบทความสั้นๆ นี้คือการให้ภาพรวมอย่างรวดเร็วบางส่วน ของการตัดสินใจที่สำคัญในหัวข้อนี้บทความสองส่วนนี้ไม่ได้หารือในรายละเอียดใด ๆ กรณีที่มีการโต้เถียงกัน ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลที่ใส่กุญแจมือจริงหรือยับยั้ง หรือไม่ในขณะที่ ถูกนำไปใช้ โจทก์และจำเลยมักจะไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงและผู้พิพากษาและคณะลูกขุน มีการจัดเรียงที่ออกบนพื้นฐานของหลักฐานที่มีอยู่ มีน้อยที่จะได้รับจากการคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เรามุ่งเน้นไปในทางที่กฎหมายมีผลบังคับใช้เมื่อมีการตกลงกันไว้หรือกำหนดว่าบุคคลที่ถูกใส่กุญแจมือ หรือยับยั้งอย่างปลอดภัยเมื่อ ถูกนำมาใช้หลังจากตรวจสอบกรณีที่กฎหมายกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่อาจมีโอกาสที่จะใช้ กับบุคคลที่ถูกใส่กุญแจมือหรือยับยั้ง ส่วนที่ 2 มีคำแนะนำบางอย่างที่จะต้องพิจารณา บทความก่อนหน้านี้ในเอกสารนี้ความรับผิดทางแพ่งในการใช้งานของกุญแจมือ การใช้กำลังกับคนใส่กุญแจมือ กล่าวถึงการใช้บังคับกับบุคคลที่ถูกใส่กุญแจมือโดยไม่ต้องมุ่งเน้นไปที่การใช้ คนเดียว มันอาจจะเป็นประโยชน์ในการอ่านควบคู่กับบทความนี้นอกจากนี้ในข้อสรุปของส่วนที่สองของบทความที่มีเป็นรายการสั้นของทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการอ้างอิง[4] บุคคลที่ไม่ได้ต่อต้าน จะเริ่มต้นด้วยสถานการณ์ที่ง่ายที่สุดในสิ่งที่เกี่ยวกับการใช้งาน ต่อบุคคลที่ได้รับการวางไว้ในกุญแจมือและผู้ที่ไม่คำนึงถึงธรรมชาติของ

---

[3] สมาคมจิตวิทยาอเมริกัน: บริการจิตเวชในเรือนจำและทัณฑสถาน (เอ็ด 2) วอชิงตันดีซี: สมาคมจิตวิทยาอเมริกัน, 2000.

[4] คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน: เจ้าพนักงานจิตดูแลสุขภาพมาตรฐานและแนวทางในการส่งมอบบริการ (เอ็ด 2) ชิคาโก: คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน 2003.

การกระทำก่อนหน้านี้ของเขาหรือเธอจะไม่ต่อต้านอย่างแข็งขัน แน่นอนพวกเขาอาจจะไม่มีความสุขกับการถูกจับกุมหรือควบคุมตัวและมันแทบจะไม่น่าแปลกใจ ถ้าพวกเขาจะบ่นและแม้แต่จะสาปแช่ง แต่พวกเขาจะไม่พยายามที่จะหลบ และหลบหนีจะเป็นอันตรายต่อตัวเอง หรือบุคคลที่สาม หรือทำลายทรัพย์สิน เช่น เตะออกนอกหน้าต่างรถ หรือก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายที่ยอมรับไม่ได้ภายใต้มาตรฐานความสมเหตุสมผลแก้ไข ที่สี่ของวัตถุประสงค์สำหรับการใช้งานภายใต้บังคับของ เกรแฮมโวลคอนเนอร์ 490 สหรัฐอเมริกา 386 (1989) ก็ดูเหมือนจะเป็นเหตุผลเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีการใช้กำลังเช่นที่นี้ กองทัพไม่สามารถที่จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของการ "ลงโทษ" จุดประสงค์ของมันคือการปราบคนและป้องกันไม่ให้พวกเขา จะดำเนินการต่อไปกระทำความผิดหรือเป็นอันตรายต่อคน (รวมทั้งเจ้าหน้าที่และตัวเอง) ตัวอย่างเช่น การใช้งานของรองผู้อำนวยการ เมื่อเห็นเธอถูกใส่กุญแจมือและเท้าเป็นเครื่องพันธนาการ ที่ไม่จำเป็นและมากเกินไปของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นความจริง ในขณะที่เครื่องพันธนาการนั้นถูกนำมาใช้เพียง 1.5 วินาทีมันก็ถูกกล่าวหาว่า นำไปใช้ในลักษณะที่ป่าเถื่อนและซาดิสต์ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายาม ความศรัทธาที่ดีที่จะเรียกคืนวินัย การใช้ เครื่องช๊อตไฟฟ้า (Taser) เป็นเหตุให้โจทก์ได้สัมผัสกับความเจ็บปวดและถูกไฟฟ้าช็อตเป็นการเพื่อการลงโทษ (ยับยั้ง) arrestee ไม่ได้เป็นวัตถุที่เหมาะสมและละเมิดกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเขามีสิทธิ์ที่จะอุทธรณ์ ศาลเท็กซัสเป็นหนึ่งศาลที่ได้รับรางวัลของคณะลูกขุนเป็นเงิน 3 ล้านดอลลาร์ ในคดีตายผิดพลาดหลังจากที่ผู้ตายถูกใส่กุญแจมือและเกิดช็อก รัฐมนตรีช่วยว่าการตำรวจกำลังพยายามจะพาเขาไปที่สถาบันสุขภาพจิต[5] เพื่ออุทธรณ์ แต่ศาลตัดสินว่าเจ้าหน้ากระทำการตามความเหมาะสม และเชื่อว่า มันเป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมายที่อนุญาตให้ใช้มาตรการตามความเหมาะสมที่จะหยุดคนที่ป่วยเป็นโรคจิตด้วยการใช้ไฟฟ้าช็อตเป็นตามมาตรฐานในการยับยั้งและไม่เป็นภัยคุกคาม ศาลอุทธรณ์ยังพบว่ามีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนการค้นพบ ของคณะลูกขุนว่าได้ดำเนินการให้สัตยาบันเจ้าหน้าที่ คือในทำนองเดียวกันใน โวลต์เมืองโบมอนต์ ศาลปกครองว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้รับสิทธิในการยกเว้นคุณสมบัติสำหรับการใช้ กับการใส่กุญแจมือผู้หญิงคนหนึ่งอย่างเต็มที่ ตามที่พวกเขามีอยู่ในการดูแลที่จะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพจิต เจ้าหน้าที่ยังถูกกล่าวหาว่าเตะ ลากและการสำลักของเธอในช่วงเวลาหลายชั่วโมง ที่พวกเขากำลังขนส่งพวกเธอ ถ้าการเรียกร้องเหล่านั้นเป็นความจริงเจ้าหน้าที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม มีความคิดว่าระดับของการบังคับใช้ เป็นกฎหมายภายใต้สถานการณ์ การตั้งถิ่นฐานมาถึงในภายหลังในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจในไมเคิล

[5] คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน: เจ้าพนักงานจิตดูแลสุขภาพมาตรฐานและแนวทางในการส่งมอบบริการ (เอ็ด 2) ชิคาโก: คณะกรรมการแห่งชาติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเจ้าพนักงาน 2003.

โวลต์เมืองเวอร์มิลเลียน ใส่กุญแจมือชายวัย 17 ปี ประมาณยี่สิบห้าครั้ง รวมทั้งกระทำต่อ ลูกอัณฑะตามที่โจทก์กล่าว เจ้าหน้าที่อ้างว่าได้ใช้ ไฟช๊อตนั้นเป็นการป้องกันการหลบหนีและยับยั้งที่มีคุณภาพเพราะ การใช้ไม้ตาย ทำให้ผู้ต้องหาหมดความสามารถชั่วคราวในผู้ต้องสงสัยที่ใส่กุญแจมือที่ไม่เป็นภัยและมีความปลอดภัย ที่มีความเสี่ยงต่อการหลบหนี หรือไม่ได้ขัดขืนการจับกุมถือว่าแรงมากเกินไป เจ้าหน้าที่อ้างว่าเด็กและเยาวชนต่อต้านแม้จะถูกใส่กุญแจมือในขณะที่เขาอ้างว่าเขาไม่ได้ต่อต้านและว่าการใช้ Taser ที่ได้รับให้เปล่าอย่างสมบูรณ์การใช้ Taser อาจเป็นธรรมอย่างเต็มที่ในขั้นต้นโดยการกระทำของบุคคลที่ยังมีเหตุผลที่อาจมาถึงจุดสิ้นสุดเมื่อคนได้รับการกระทำในโอลเซ่นกับเมืองฮูเปอร์อ่าว (อลาสก้า 2011), คนทำหน้าที่ belligerently ต่อเจ้าหน้าที่เมื่อพวกเขามาที่บ้านของเขาที่จะดำเนินการตรวจสอบ การจัดสวัสดิการหลังจากได้รับรายงานว่าเขากำลังเมาในขณะที่ ค่าใช้จ่ายในการดูแลเด็กเล็ก พวกเขาเริ่มเอาเด็กออกจากบ้าน แต่เขาถูกกล่าวหาว่าต่อต้านเขาเตะและพยายามที่จะกัดเจ้าหน้าที่ เป็นครั้งที่สองที่พวกเจ้าหน้าที่พยายามที่จะใช้ Taser ใน แต่ก็ไม่ได้ผลเพราะความผิดของพวกเขาไม่สมบูรณ์ พวกเจ้าหน้าที่จึงใช้ Tasers ในการนี้หลายครั้งที่น่าตกใจพวกเจ้าหน้าที่ใส่ Taser ประมาณ 15-18 ครั้ง ศาลถือได้ว่าเป็นครั้งแรกของการบังคับใช้โดยเจ้าหน้าที่และ Taser เป็นวัตถุที่เหมาะสม หรือจำเป็นสำหรับการมีผลบังคับใช้อย่างต่อเนื่องหลังจากการจับกุม Arrestee ถูกใส่กุญแจมือนั่งอยู่บนพื้นแล้ววางมือไว้บนท้องของเขา มีการเปลี่ยนแปลง ศาลพิจารณาคดีผิดพลาดล้มเหลวในการที่จะพิจารณาว่านโยบายของกรมในการใช้ Taser ได้นำเจ้าหน้าที่ที่แจ้งให้ทราบว่าพวกเขาอาจจะใช้ความรุนแรงมากเกินไปหลังจาก Arrestee เนื้อหาที่ไม่เป็นภัยคุกคามต่อพวกเขา[6] นายออสตินโว ตำรวจ สหรัฐอเมริกา Lexis เจ้าหน้าที่ไม่ได้มีสิทธิ์ที่จะมีภูมิคุ้มกันโรคที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการใช้งานที่สามของเขา (ในเรื่องช็อตไฟฟ้า) กับชายคนหนึ่งที่ถูกกล่าวหาว่าในขณะที่ถูกตรึงอยู่บนพื้นดินโดยเจ้าหน้าที่อื่นถูกใส่กุญแจมือและเป็นไปไม่ได้ต่อต้านอย่างแข็งขันพาร์สันส์ อย่างต่อเนื่องที่จะต่อต้านความจริงเท่านั้นที่บุคคลที่ได้รับ การประสบความสำเร็จอยู่ในกุญแจมือ ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะไม่เป็นภัยคุกคามต่อทุกคนบางคนที่จะอยู่ในกุญแจมืออย่างแข็งขันต่อการที่จะต่อต้าน โดยใช้เท้าของเจ้าหน้าที่ที่จะเตะปากของพวกเขาที่จะกัด และเอาหัว หรือ ร่างกายส่วนอื่น ๆ ที่จะชนของพวกเขาในกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่อาจจะให้ความ เป็นธรรมอย่างเต็มที่ในการที่จะใช้ Taser กับบุคคลที่จะทำให้พวกเขาหยุดความต้านทานของพวกเขา เพื่อที่จะปกป้องประชาชน เจ้าหน้าที่ และแม้แต่ตัวเอง ในบางกรณี บุคคลที่อาจยังคงต่อต้าน เป็นผลจากการอยู่ภายใต้อิทธิพลของยาเสพติดแอลกอฮอล์ หรือ ความทุกข์ทรมานจากโรคหรือความเจ็บป่วยทางจิต เข้าไปยุ่งกับ ความสามารถ

[6] อเมริกันเจ้าพนักงานสมาคมมาตรฐานสำหรับผู้ใหญ่เจ้าพนักงานสถาบัน (เอ็ด 4) บัลติมอร์: อเมริกันเจ้าพนักงานสมาคม 2003.

ในการควบคุมการกระทำ ของพวกเขาใน La Cross โวลต์เมือง ลูท สหรัฐอเมริกา Lexis ตัวอย่างเช่น ศาลพบว่า เจ้าหน้าที่มีสิทธิที่จะ สรุปคดี ในคดีความแรงมากเกินไปเขาตัดสินว่า เขาไม่ได้ ทำหน้าที่ โดยไม่มีเหตุผลสมควรในการใช้ Taser ครั้งเดียวในจะใส่กุญแจมือ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการ ขนส่ง เขาไปโรงพยาบาล โจทก์ได้รับการดำเนินการต่อความต้านทานของเขาที่จะจับกุมได้รับการทำหน้าที่ในลักษณะที่ก้าวร้าว และขู่ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นอันตรายการใช้ Taser ได้รับการพิสูจน์เพราะโจทก์เป็นภัยคุกคามทั้งความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ของเขาเองการที่ถูกนำมาใช้ก่อนหน้านี้สองครั้งในชายคนนั้นวิ่งหนีไปพร้อมกับ Taser ในด้านหลังของเขาก่อนที่จะถูกจับและถูกใส่กุญแจมือ โจทก์ไม่ได้เรียกร้องว่าการใช้ Taser เป็นการมากเกินไปและเจ้าหน้าที่บอกว่าที่ทำหลังจากที่เขาเหวี่ยงหมัดใส่เขา ในทำนองเดียวกันใน Oakley โวลเดรียน สหรัฐอเมริกา (ผู้ป่วย) เจ้าหน้าที่ใช้ Taser ครั้งเดียวในและสามครั้งกับคนขับรถตู้ที่ติดอาวุธอาจจะมีเพียงแค่นำตำรวจในการแสวงหาและปฏิเสธที่จะเชื่อฟัง คำสั่ง เมื่อรถตู้ของเขาถูกหยุดในที่สุด และหลังจาก Arrestee ถูกใส่กุญแจมือแต่เขาก็ยังคงที่จะต่อต้าน ที่ใช้ในการจับกุมจะมีเหตุผลกับสัดส่วนและความจำเป็นในการมีผลบังคับใช้ในช่วงเวลาที่ สหรัฐอเมริกา Lexis (ND โอไฮโอ) ซึ่งศาลได้ข้อสรุปว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ใช้ความรุนแรงมากเกินไป โดยใช้เป็นครั้งแรกไปยังผู้ต้องสงสัยที่ลักทรัพย์เกี่ยวกับการที่จะโยนแจกันใส่ตำรวจ และตำรวจใช้ไฟช๊อต หลายครั้งก่อนและหลังจากที่เขาจะถูกใส่กุญแจมือ เขายังคงต่อต้านหลังจากที่ถูกยับยั้งการย้ายจากทางด้านข้างอย่างรุนแรงและเตะขาของเขา[7] สอดคล้องเป็นแครอลโวลต์เคาน์ตี้บูล สหรัฐอเมริกา Lexis (ND โอไฮโอ) ถือได้ว่าเจ้าหน้าที่มีสิทธิที่จะมีสิทธิป้องกันตัวเองในการใช้เครื่องช๊อตไฟฟ้าในการจับกุม Arrestee ที่ถูกใส่กุญแจมือ ขัดขืนการจับกุมของเขาด้วยการเตะ การใช้งานของพวกเจ้าพนักงานโดยการจับใส่กุญแจมือที่เป็นภัยคุกคามและป้องกันการหลบหนี เป็นการกระทำที่เหมาะสมเป็นเรื่องของกฎหมายเพราะ เขาได้พยายามที่จะหนี เมื่อเขาถูกจับมานั่งไว้ในรถสายตรวจในการที่จะพาเขาไปยังคุกพิจารณาว่า Arrestee ที่ยอมรับก็คือเขาเมาดังนั้น เขาไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น และได้กระทำการอะไรบ้างนานกว่าหนึ่งชั่วโมง มันเป็นที่เหมาะสมสำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะเชื่อว่าเขาเป็นภัยคุกคามต่อทุกคนที่เขาพบส่วนโวนา Dist สหรัฐอเมริกา Lexis ในบางกรณีการใช้อุปกรณ์อาจจะแนะนำเมื่อ Arrestee เป็นเพียงความร่วมมือในลักษณะที่ทำให้มันยากที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่ปลอดภัยที่จะส่งพวกเขาไปยังสถานีตำรวจ คุก โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ใน Willkomm สหรัฐอเมริกา Lexis 11489 2006 WL 582044 (WD รัฐวิสคอนซิน) เจ้าหน้าที่ใช้ Taser ในการช็อตสามครั้งที่คนขับเมาถูกจับรวมทั้งสอง Stuns หลังจากที่เขาถูกใส่กุญแจมือ พวกเขามีสิทธิ์ที่จะสรุปคดีเกี่ยวกับการ

[7] อเมริกันเจ้าพนักงานสมาคมมาตรฐานสำหรับผู้ใหญ่เจ้าพนักงานสถาบัน (เอ็ด 4) บัลติมอร์: อเมริกันเจ้าพนักงานสมาคม 2003

เรียกร้องของเขาแรงมากเกินไป เมื่อเป็นความร่วมมือและจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของพวกเขารวมทั้งเพื่อให้แกว่งขาของเขาภายในรถตำรวจการจับกุมของเขา ในทำนองเดียวกันในบัคลี่ย์โวลต์ค๊อดอุทธรณ์ศาลรัฐบาลกลางใช้ Taser กับผู้ขับขี่ ใส่กุญแจมือจับบนทางหลวงและผู้ที่ได้ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำที่จะยืนขึ้นและเดินไปที่รถของรองผู้อำนวยการ หยุดที่ถูกสร้างขึ้นในเวลากลางคืนบนถนนที่อยู่ในสถานที่ที่มีการจราจรผ่าน เจ้าหน้าที่เกี่ยงว่าเขาจะต้องใช้กำลังรวมถึงการใช้งานหลายอย่างเพื่อให้บรรลุการจับกุมเนื่องจากความต้านทานของคนขับรถยนต์ อุทธรณ์ศาลพบว่าผู้ใช้ Taser ครั้งแรกหลังจากที่พยายามที่วิธีการอื่น ๆ เช่น การจูงใจผู้ขับขี่ที่จะหยุดความต้านทานของเขาพยายามที่จะห้ามเขา เตือนเขาซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าจะถูกนำมาใช้กับเขาแล้วให้เขามีเวลาที่จะปฏิบัติตาม คนขับรถยนต์ในเวลานั้นถูกใส่กุญแจมือ แต่ปฏิเสธที่จะลุกขึ้นยืนและไปที่รถของรองผู้อำนวยการตามที่ศาลสั่ง จุดนี้โดยคลาร์กโวลต์ Dist สหรัฐอเมริกา Lexis ศาลตัดสินว่าเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ในลักษณะที่เหมาะสมในการใช้ Taser ในการช็อตสามหรือสี่ครั้งที่ร่างกายทนได้ Arrestee แตะแม้จะมีความจริงที่ว่าเขาถูกใส่กุญแจมือ เขาได้ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสั่งที่จะหยุดการแตะ หรือที่จะได้เข้าไปในรถลาดตระเวน ศาลเชื่อว่าการพยายามที่จะบังคับให้ร่างกาย Arrestee เข้าไปในรถโดยไม่ต้องใช้เครื่องพันธนาการ จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อสถานการณ์ที่ส่งผลให้ได้รับบาดเจ็บสาหัสทั้ง Arrestee หรือเจ้าหน้าที่ เมื่อบุคคลที่เป็นตัวทำลายการใช้งานของที่จะทำให้ไม่อาจป้องกัน ไม่ให้พวกเขาจากการทำอันตรายกับตัวเองมากขึ้น ในนอร์แมนโว Dist สหรัฐอเมริกา Lexis เจ้าหน้าที่พบว่ามีสิทธิที่จะสรุปคดีบนพื้นฐานของการสร้างภูมิคุ้มกันที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการใช้งานของพวกเขาในเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับผู้หญิงคนขี้เหล้าเมายา และคิดฆ่าตัวตายที่พวกเขาได้ปิดตาและที่แขน[8] และขาที่ถูกใส่กุญแจมือร่วมกันเพื่อป้องกันไม่ให้เธอทำร้ายตัวเอง หรือผู้อื่น เธอกลายเป็นความรุนแรงในการตอบสนองต่อความพยายามที่จะยับยั้ง เธอกรีดร้องกลิ้งไปรอบ ๆ และเอาหัวของเธอกระแทกกับพื้นและผนัง และพวกเขาไม่สามารถหยุดเธอด้วยคำสั่ง ด้วยวาจาหรือบังคับทางกายภาพ อุทธรณ์ศาลรัฐบาลกลางในแมนน์โว Taser นานาชาติสหรัฐต่าง Lexis พบว่าการใช้งานของเครื่องพันธนาการในผู้ต้องสงสัยยังถูกใส่กุญแจมืออยู่ในห่วงขามันไม่มากเกินไป เมื่อเรื่องยังคงต่อต้านอย่างแข็งขัน ผู้หญิงที่ได้รับการสูบบุหรี่ยาบ้าและปฏิเสธที่จะออกจากบ้านของเพื่อนบ้าน แม้จะถูกใส่ในกุญแจมือและโซ่ตรวนขาเธออย่างรุนแรงการไม่ยอมออกนอกหน้าต่างรถลาดตระเวน และการต่อสู้ของเธอบนรถ ศาลพบว่า ใช้กับเธอไม่ได้มากเกินไปขณะที่เธอกำลังมีความรุนแรงและก้าวร้าว "และหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าเธอจะทำอันตรายต่อตัวเองและคนอื่น ๆ เธอเสียชีวิตหลังจากวันนั้นจากมะเร็ง ที่มีอุณหภูมิของร่างกายของ เธออยู่ที่

[8] จาก เอกสารเกี่ยวกับ*การใช้ทรัพยากรของความยับยั้งชั่งใจและเงียบสงบในการดูแลสุขภาพ*. โดย Metzner JL, Tardiff K, Lion J, et al: , ม.ป.ป.

107 ° F; ศาลพบหลักฐานเพียงพอที่จะถือได้ว่า เป็นสาเหตุของการตายของเธอการดำเนินการตีความผิดมีความหลากหลาย ของสถานการณ์จาก การกระทำ ของอุบัติเหตุหรือ ไม่ได้ตั้งใจ โดยบุคคลที่อาจถูกตีความผิดโดยเจ้าหน้าที่มีความต้านทาน และผลใน การใช้งาน (รายงาน ผู้พิพากษา) สหรัฐอเมริกา Lexis ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ถูกกล่าวหาว่า ใช้ Taser ซ้ำในเรื่องนี้กับ ศีรษะและ คอ ของ Arrestee ใส่กุญแจมือ หลังจากที่เขา ถูกดึงออกมาจากรถ ของเขา และวางอยู่บนท้องถนนลง Arrestee อ้างว่าเขาไม่ได้รับการปฏิบัติการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ได้ตลอดเวลา ศาลพบว่า การเคลื่อนไหว ที่ถูกกล่าวหา โดยไม่สมัครใจ Arrestee หลังจากมีการใช้ครั้งแรก ของเครื่องพันธนาการนี้ จะได้รับการ ตีความว่าเป็น ความต้านทานต่อเนื่องโจทก์เป็นเพียงได้รับอนุญาตให้ ดำเนินการกับการ เรียกร้อง ของเขา เกี่ยวกับการใช้งานครั้งแรกบนพื้นฐานของเขายืนยันว่ามัน ถูกนำไปใช้หลังจากที่เขาถูกใส่กุญแจมือ และก่อนที่เขาจะมีส่วนร่วมในการใด ๆ การเคลื่อนไหว ซึ่ง อาจตีความได้ว่า ความต้านทานในกรณีที่รัฐไอโอวา เครื่องพันธนาการนี้ถูกนำมาใช้ในผู้ต้องหาเพื่อที่จะยับยั้งคน ที่เป็นคนขี้เหล้าเมายา มองว่าเป็น ความพยายามที่จะหนีออกไปจาก เจ้าหน้าที่หลังจากที่ ต่อต้าน ความพยายามที่จะใส่กุญแจมือเขา คนที่มีเงื่อนไขทางการแพทย์ ซึ่งทำให้ แขนของเขา[9] ที่จะประสบความเป็นอิสระโดยไม่สมัครใจ ศาลพิจารณาคดีพบว่า อาชญากรรม ที่ถูกกล่าวหาว่า ผู้ต้องสงสัยทั้งสองค่อนข้างน้อย อาชญากรรมที่เขาไม่ได้ก่อให้เกิด ภัยคุกคามต่อเจ้าหน้าที่และบอกว่าเขา ไม่ได้ต่อสู้กับเจ้าหน้าที่และต่อต้าน การจับกุม หรือพยายามที่จะหลบหนีเพื่อให้การใช้งานของเครื่องพันธนาการเป็นวัตถุ ไม่มีเหตุผล ถ้าข้อเท็จจริงพบว่าโจทก์ถูกกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ มีสิทธิ์ที่จะใช้เครื่องพันธนาการที่มีคุณภาพ ศาลพิจารณาคดีปฏิเสธ ความล้มเหลวในการฝึกอบรม เรียกร้องกับ เขตอย่างไรก็ตามรัฐบาลกลางอุทธรณ์ศาล ยืนยันและพบว่าหลักการรัฐธรรมนูญทั่วไป เกี่ยวกับการใช้ เครื่องพันธนาการแรงมากเกินไปจะได้นำเจ้าหน้าที่ ที่เหมาะสมในการแจ้งให้ทราบว่าการใช้ Taser ที่ arrestee ภายใต้สถานการณ์เป็นการละเมิดกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ที่ถูกกล่าวหามาในที่สุดแน่นอนเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการบนพื้นฐานของการรับรู้ของพวกเขา การกระทำของบุคคลในเวลานั้นและการตัดสินใจในการปรับใช้บังคับ รวมถึงการใช้ ต้องมักจะเกิดขึ้นในเสี้ยววินาทีโดยไม่ต้องมีประโยชน์ของการย้อนหลัง Taser เป็นเครื่องหมายการค้าของ Taser นานาชาติ ผู้อ่านอาจดาวน์โหลดเก็บพิมพ์หรือคัดลอกและแบ่งปันบทความนี้ แต่มันอาจจะไม่ถูกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า อื่น ๆ เจ้าของเว็บไซต์จะยินดีที่จะเชื่อมโยงไปยังบทความนี้วัตถุประสงค์ของเอกสารนี้คือการให้บทความสั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักกับกฎหมายกรณีที่เลือกที่หัวข้อ บทความโดยทั่วไปจะมี 6-10 หน้าความยาว เพราะความกะทัดรัด

[9] หนังสือสมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งาน ของ กุญแจมือ. ม.ป.ป.

มากเกินไปจึงไม่สามารถครอบคลุมทุกแง่มุมของเรื่องที่ บทกฎหมายมีบางครั้งความแตกต่างระหว่างวงจรของรัฐบาลกลาง ระหว่างรัฐและบางครั้ง ระหว่างหัวเมืองอุทธรณ์อยู่ในสถานะเดียวกัน บทความ AELE วารสารกฎหมายไม่ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็น " คำแนะนำด้านกฎหมายทนายความมักจะไม่เห็นด้วยกับความหมายของกรณี หรือประยุกต์ใช้กับชุดของข้อเท็จจริงกฎหมายพันธนาการ

3.2 สหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรอังกฤษ เป็นประเทศที่ได้รับสมญานามว่าเป็นเมืองผู้ดี และได้มีการเลิกทาสแล้วจึงมีการรณรงค์การใช้เครื่องพันธนาการ เพราะว่าเป็นการทรมานและมนุษย์ไม่ใช่สัตว์ จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขัง[10]

3.2.1 กฎหมายเกี่ยวกับการบังคับโทษจำคุกในอังกฤษ

(1) ศาลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายของเขาจะต้องมีความคำนึงถึงวัตถุประสงค์การพิจารณาคดี ดังต่อไปนี้

(ก) การลงโทษผู้กระทำผิด

(ข) การลดลงของอาชญากรรม (รวมถึงการลดลงโดยการยับยั้ง)

(ค) การปฏิรูปและการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ที่กระทำผิด

(ง) การป้องกันของประชาชนและ

(จ) การทำการซ่อมแซมโดยผู้ที่กระทำผิด ให้กับบุคคลที่รับผลกระทบจากการกระทำของพวกเขา (2) ส่วนย่อย (1) ใช้ไม่ได้

(ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิด ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในช่วงเวลาของความเชื่อมั่นที่

(ข) ความผิดประโยคที่ได้รับการแก้ไขตามกฎหมาย,

(ค) ความผิดประโยคที่ตกลงไป จะกำหนดภายใต้ 51A ส่วน (2) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1968 (ค. 27) (ประโยคขั้นต่ำสำหรับอาวุธปืนบางอย่างผิด) ตาม (2) ของมาตรา 110 หรือ 111 ของ พระราชบัญญัติการพิจารณา (จำเป็นประโยคคุมขัง) ภายใต้มาตรา 29 (4) หรือ (6) ของอาชญากรรมรุนแรงลดพระราชบัญญัติ 2006 (ขั้นต่ำประโยคในบางกรณีของการใช้คนที่จะทราบอาวุธ) หรือใต้ มาตรา 225 (2) หรือ 226 (2) ตามพระราชบัญญัตินี้ (ผู้ที่กระทำผิดที่เป็นอันตราย) หรือ

---

[10] UK Criminal Justice Act 2003 part 12 ss 142. Purpose of sentencing.

(ง) ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำภายใต้ส่วนที่ 3 ของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต (1983) ของคำสั่งโรงพยาบาล (มีหรือไม่มีคำสั่งข้อจำกัด) เพื่อที่โรงพยาบาลระหว่างกาลทิศทางที่โรงพยาบาลหรือทิศทางข้อจำกัด (3) ในการนี้บท "ประโยค" ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายรวมถึงคำสั่งใด ๆ ที่ทำโดยศาลเมื่อจัดการกับผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายของเขา และ "โทษ" ที่จะต้องตีความตามคำอธิบายประกอบที่จะใช้ในการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดู และการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อ เช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ การที่จะใช้ให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง ที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อ เช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูก

ระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ

แก้ไขเพิ่มเติม (ต้นฉบับเดิม)[11] โดยกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

(1) ส่วนนี้จะนำไปใช้ที่ศาลจะจัดการกับผู้กระทำผิดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมาย

(2) ศาลต้องมีเรื่อง

(ก) จุดมุ่งหมายหลักของระบบความยุติธรรมเด็กและเยาวชน (ซึ่งก็คือเพื่อป้องกันการกระทำกระทำผิดกฎหมาย (หรืออีกครั้งที่กระทำผิด) โดยบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปีดูมาตรา 37 (1) แห่งอาชญากรรมและความผิดปกติของพระราชบัญญัติ 1998)

(ข) ตามมาตรา 44 ของเด็กและคนหนุ่มสาวพระราชบัญญัติ 1933 สวัสดิกาของกระทำผิดและ วัตถุประสงค์ของการพิจารณาคดีที่กล่าวถึงในส่วนย่อย (3) (เท่าที่มันไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นตามความในวรรค (ก))

(3) วัตถุประสงค์ของการพิจารณาคดีที่

---

[11] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 10.

(ก) การลงโทษผู้กระทำผิดที่

(ข) การปฏิรูปและการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ที่กระทำผิด

(ค) การป้องกันของประชาชนและ

(ง) การทำการซ่อมแซมโดยผู้ที่กระทำผิด ให้กับบุคคลที่รับผลกระทบจากการกระทำของพวกเขา

(4) ส่วนนี้จะใช้ไม่ได้

(ก) ถึงความผิดประโยคที่ได้รับการแก้ไขตามกฎหมาย

(ข) ความผิดประโยคที่ตกลงไปจะกำหนดความเข้าใจ [12] ส่วน (2) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1968 (ประโยคขั้นต่ำสำหรับความผิดอาวุธปืนหนึ่ง) มาตรา 29 (6) ของอาชญากรรมรุนแรงลดพระราชบัญญัติ 2006 (ขั้นต่ำประโยคในบางกรณีของการใช้คนที่จะทราบอาวุธ) หรือ ส่วน 226 (2) แห่งพระราชบัญญัตินี้ (การคุมขังสำหรับชีวิตสำหรับผู้ที่กระทำผิดที่เป็นอันตรายบางอย่าง) หรือ

(ค) ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำภายใต้ส่วนที่ 3 ของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต 1983 คำสั่งโรงพยาบาล (มีหรือไม่มีคำสั่งข้อจำกัด) เพื่อที่โรงพยาบาลระหว่างกาลทิศทางที่โรงพยาบาลหรือทิศทางข้อ จำกัด 143 Determining รุนแรง

(1) ในการพิจารณาความร้ายแรงของการกระทำผิดกฎหมายใด ๆ ที่ศาลจะต้องพิจารณากฎหมายของผู้กระทำความผิดในการกระทำความผิดและเป็นอันตรายต่อความผิดที่เกิดขึ้นใด ๆ ตั้งใจที่จะก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดการ forseeably

(2) ในการพิจารณาความร้ายแรง ของการกระทำผิดกฎหมาย (การกระทำผิดกฎหมายในปัจจุบัน) กระทำโดยผู้กระทำผิดที่มีหนึ่งหรือมากกว่าความเชื่อก่อนหน้านี้ศาลจะต้องปฏิบัติต่อกันความเชื่อมั่นก่อนหน้านี้ถ้าเหตุปัจจัย (ในกรณีของความเชื่อมั่นว่า) ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่ามันสมควรได้รับการปฏิบัติเพื่อให้มีเรื่อง

(ก) ลักษณะของการกระทำผิดกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่น และความเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายในปัจจุบันและ

(ข) เวลาที่ผ่านไปนับตั้งแต่ความเชื่อมั่นในการพิจารณาความร้ายแรงของการกระทำผิดกฎหมายใด ๆ ที่มุ่งมั่นในขณะที่ผู้กระทำผิดได้รับการประกันตัวที่ศาลจะต้องรักษาความเป็นจริงว่ามันเป็นความมุ่งมั่นในสถานการณ์ที่เป็นเหตุปัจจัย

---

[12] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 11.

(1) การอ้างอิงใด ๆ ในหมวด (2) ความเชื่อมั่นก่อนหน้านี้ที่จะอ่านเป็นข้อมูลอ้างอิงหน้านั้น ๆ

(ก) ความเชื่อมั่นก่อนที่ศาลในสหราชอาณาจักร ความเชื่อมั่นก่อนที่ศาลในรัฐสมาชิกอีกคนหนึ่งของการกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น

(ข) ความเชื่อมั่นก่อนหน้าของการกระทำผิดกฎหมาย การให้บริการตามความหมายของกองกำลังติดอาวุธพระราชบัญญัติ 2006 ("ความเชื่อมั่น" ในที่นี้รวมถึงสิ่งที่ตามมาตรา 376 (1) และ (2) แห่งพระราชบัญญัติที่จะต้องถือว่าเป็นความเชื่อมั่น)[13]

การค้นพบของความผิด ในแง่ของการเป็นสมาชิกของรัฐ กระทำผิดกฎหมายบริการ (5) หัวข้อย่อย (2) และ (4) ไม่ป้องกันศาลจาก Treating (ก) ความเชื่อมั่นก่อนศาลนอกทั้งในสหราชอาณาจักรและรัฐสมาชิกอื่น ๆ หรือ (ข) ความเชื่อมั่นก่อนที่ศาลในรัฐสมาชิกใด ๆ (นอกเหนือจากสหราชอาณาจักร) การกระทำผิดกฎหมายที่ไม่ได้เป็นความผิดที่เกี่ยวข้อง เป็นเหตุปัจจัยในกรณีใดๆ ที่ศาลเห็นว่ามันเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้น (6) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนี้ (ก) ความผิดคือ "ที่เกี่ยวข้อง" ถ้าความผิดจะเป็นความผิดตามกฎหมายของส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรใด ๆ ถ้ามันถูกทำในส่วนที่ว่าในช่วงเวลาของความเชื่อมั่นของจำเลยในการกระทำผิดกฎหมายในปัจจุบัน ความผิดที่รัฐบริการสมาชิก " หมายความว่าการกระทำผิดกฎหมาย เป็นเรื่องของการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการให้บริการของรัฐสมาชิกอื่นที่ไม่ใช่สหราชอาณาจักรและ จะเป็นความผิดตามกฎหมายของส่วนใดส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรหรือความผิดบริการ (ในความหมายของกองกำลังติดอาวุธพระราชบัญญัติ 2006), ถ้ามันถูกทำในส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรใด ๆ โดยสมาชิกของ กองกำลังของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในขณะที่ความเชื่อมั่นของจำเลยในการกระทำผิดกฎหมายในปัจจุบัน (ค) "กองกำลังของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" มีความหมายเช่นเดียวกับกองกำลังพระราชบัญญัติ 2006 และ "กฎหมายบริการ" ในความสัมพันธ์กับรัฐสมาชิกอื่น ที่ไม่ใช่สหราชอาณาจักรหมายความว่ากฎหมายว่าทั้งหมดหรือใด ๆ ของทหารเรือหรือทหารอากาศกองกำลังของรัฐนั้นการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึก บันทึกและ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่

[13] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 12.

เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ [14] (1) ในการกำหนดสิ่งที่ประโยคที่จะส่งผู้กระทำผิดที่ได้สารภาพกับการกระทำผิด กฎหมายในการดำเนินการก่อนหน้านั้นหรือศาลอื่นศาลต้องคำนึงถึง (ก) ขั้นตอนในการดำเนินคดีสำหรับความผิดที่ผู้กระทำผิดที่ระบุว่าเขาตั้งใจจะสารภาพผิดและ (ข) สถานการณ์ที่บ่งชี้นี้ได้รับ (2) ในกรณีที่มีความผิดประโยคที่ตกลงไปจะกำหนดตาม (2) ของมาตรา 110 หรือ 111 ของพระราชบัญญัติการพิจารณาไม่มีอะไรในหมวดที่ป้องกันไม่ให้ศาลหลังจากที่คำนึงถึงเรื่องที่กล่าวถึงในส่วนย่อย ๆ (1) ของมาตรานี้มาจากการจัดเก็บภาษีประโยคซึ่งเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของที่ระบุไว้ในหมวดที่ใด ๆ คำอธิบายประกอบที่จะใช้ในการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในตัวยกตัวหนาในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ (1) ส่วนนี้จะนำไปใช้ที่ศาลมีการพิจารณาความร้ายแรงของการกระทำผิดกฎหมายอื่น กว่าหนึ่งภายใต้ส่วนที่ 29 ถึง 32 จากอาชญากรรมและความผิดปกติของพระราชบัญญัติ 1998 (ค. 37) (ข่มขืนเชื้อชาติหรือศาสนากำเริบความเสียหายทางอาญาความผิดเพื่อประชาชนและ การคุกคาม ฯลฯ) (2) ถ้าการกระทำความผิดเป็นเชื้อชาติหรือศาสนากำเริบศาล

(ก) ต้องปฏิบัติต่อความจริงที่ว่าในฐานะที่เป็นเหตุปัจจัยและ

(ข) จะต้องระบุในศาลเปิดที่กระทำผิดกฎหมาย ได้รับการกำเริบมาก (3) มาตรา 28 แห่งอาชญากรรมและความผิดปกติของพระราชบัญญัติ 1998 (ความหมายของ "เชื้อชาติหรือศาสนากำเริบ") ใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ เมื่อนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่วน 29 ถึง 32 ของพระราชบัญญัติว่า[15] คำอธิบายประกอบที่จะใช้ในการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น

---

[14] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 13.

[15] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 14.

(รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ

(1) ส่วนนี้จะนำไปใช้ที่ศาลมีการพิจารณาความร้ายแรงของความผิดที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ใด ๆ ที่กล่าวถึงในส่วนย่อ

(2) สถานการณ์เหล่านี้คือ ว่าในเวลาของการกระทำความผิดหรือได้ทันทีก่อนหรือหลังการทำเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงการกระทำผิดต่อเหยื่อของการเป็นศัตรูความผิดตาม

(3) การปฐมนิเทศ (หรือปฐมนิเทศสันนิษฐาน) ของเหยื่อหรือ

(4) ความพิการ (หรือความพิการสันนิษฐาน) ของเหยื่อหรือ

(5) ที่กระทำผิดกฎหมายที่เป็นแรงบันดาลใจ (ทั้งหมดหรือบางส่วน)

(6) โดยความเกลียดชังที่มีต่อบุคคลที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หรือโดย ความเกลียดชังที่มีต่อบุคคลที่มีความพิการหรือความพิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (3) ศาล

(ก) ต้องปฏิบัติต่อความจริงที่ว่า กระทำผิดกฎหมายมีความมุ่งมั่นในสถานการณ์ใดๆ ที่เป็นเหตุปัจจัยและ

(ข) จะต้องระบุในศาลเปิดที่กระทำผิดกฎหมาย มีความมุ่งมั่นในสถานการณ์ดังกล่าวมัน เป็นสาระสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์ของวรรค (ก) หรือ (ข) ของส่วนย่อย (2) หรือไม่ว่าเป็นศัตรูของผู้กระทำความผิดยังขึ้นอยู่ในขอบเขตใด ๆ กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงในวรรคที่ (5) ในส่วนนี้ "พิการ" หมายความว่าการด้อยค่าทางร่างกายหรือจิตใจ [16] การให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมาย และการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง หรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุ ด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึก บันทึกและ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมาย ที่มีผลกระทบ

ศาลต้องไม่ผ่านประโยค ที่คุมขังจนกว่าจะมีความเห็นว่าการกระทำผิดกฎหมายหรือการรวมกันของความผิด และการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมากกว่าที่เกี่ยวข้องกับมันเป็นอย่างร้ายแรงที่ไม่ดีเพียงอย่างเดียว หรือประโยคที่ชุมชนสามารถ ธรรมสำหรับความผิด อำนาจของศาลผู้

---

[16] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 15.

พิพากษาที่จะกำหนดโทษจำคุก ทั่วไปในอำนาจของศาลผู้พิพากษาที่จะกำหนดโทษจำคุก มีผู้พิพากษาศาล ไม่ได้มีอำนาจที่จะกำหนดโทษจำคุกนานกว่า 12 เดือน ในส่วนของคนใดคนหนึ่งผิด เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นโดยชัดแจ้ง, ส่วนย่อย (1) มีผลบังคับใช้ถึงแม้ว่าความผิดในคำถามที่เป็นหนึ่งที่คนอื่นจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ในการสรุปความเชื่อมั่นให้จำคุกนานกว่า 12 เดือนที่เป็นไปโดยปราศจากอคติในส่วน 133 ของศาลผู้พิพากษาพระราชบัญญัติ 1980 (ค. 43) (วาระติดต่อกันจำคุก) อำนาจของผู้พิพากษาศาล ใด ๆ ที่จะกำหนดโทษจำคุกไม่ชำระค่าปรับ หรือเพื่อต้องการเพียงพอ เพื่อตอบสนองความดีที่ไม่ได้ถูก จำกัด โดยอาศัยอำนาจของศาล รวมถึงการปรับเงิน แต่ไม่รวมถึงการปรับเงินหรือค่าตอบแทนเป็นเงิน ในส่วนนี้ “กำหนดจำคุก” หมายความว่าผ่านประโยคจำคุก หรือแก้ไขโทษจำคุก สำหรับความล้มเหลวในการจ่ายผลรวมของเงินใด ๆ หรือเพื่อต้องการ เพื่อตอบสนองผลรวมของเงินเพียงพอที่ใด ๆ หรือสำหรับความล้มเหลวในการ ทำหรือละเว้นจากการทำอะไรที่จำเป็นที่จะต้องทำหรือยกเลิกซ้าย[17] (7) มาตรา 132 ของผู้พิพากษาศาลพระราชบัญญัติ 1980 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาขั้นต่ำจำคุกซึ่งอาจจะกำหนดโดยผู้พิพากษาศาล ในการนี้การอ้างอิงส่วนจะต้องการสินค้าเพียงพอที่จะตอบสนองความดีหรือผลรวมของเงินได้ความหมายที่กำหนดโดยส่วน ของ ศาลพิพากษาพระราชบัญญัติ 1980 คำอธิบายประกอบที่จะใช้ในการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลง และผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึกและบันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ โดยศาลและการบังคับใช้พระราชบัญญัติ 2007 (ค. 15) ทั่วไปในอำนาจของศาลผู้พิพากษาที่จะกำหนดโทษจำคุก

(1) ผู้พิพากษาศาล ไม่ได้มีอำนาจที่จะกำหนดโทษจำคุกนานกว่า 12 เดือน ในส่วนของคนใดคนหนึ่งผิด หรือ

(2) เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นโดยชัดแจ้ง, ส่วนย่อย (1) มีผลบังคับใช้ถึงแม้ว่าความผิดในคำถามที่เป็นหนึ่งที่คนอื่นจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการสรุปความเชื่อมั่นให้จำคุกนานกว่า 12 เดือนที่ ย่อย (1) เป็นโดยปราศจากอคติ ของศาลผู้พิพากษาพระราชบัญญัติ 1980 (ค. 43) (วาระติดต่อกันจำคุก)

---

[17] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 16.

(3) อำนาจของผู้พิพากษาศาล ใด ๆ ที่จะกำหนดโทษจำคุกไม่ชำระค่าปรับ หรือเพื่อบรรเทาความทุกข์ที่เพียงพอ ที่จะตอบสนองความดีที่ไม่ได้ถูกจำกัดโดยอาศัยอำนาจของส่วนย่อย (1)

(4) ในส่วนย่อย (4) รวมถึงการปรับเงิน แต่ไม่รวมถึงการปรับเงินหรือค่าตอบแทนเป็นเงิน

(5) ในส่วนนี้ " กำหนดจำคุก" หมายความ ว่าผ่านประโยคจำคุก หรือแก้ไขโทษจำคุกสำหรับความล้มเหลวในการจ่ายผลรวมของเงินใด ๆ หรือเพื่อต้องการความทุกข์เพียงพอที่จะตอบสนองผลรวมของเงินใด ๆ หรือสำหรับความล้มเหลวที่จะทำหรือ ละเว้นจากการทำอะไรที่จำเป็นที่จะต้องทำหรือยกเลิกซ้าย [18]

(6) มาตรา 132 ของผู้พิพากษาศาลพระราชบัญญัติ 1980 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาขั้นต่ำจำคุกซึ่งอาจจะกำหนดโดยผู้พิพากษาศาล 155 วาระติดต่อกันจำคุก

(1) มาตรา 133 ศาลพิพากษา พรบ. 1980 (วาระติดต่อกันจำคุก) แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(2) ในส่วนย่อย (1) สำหรับ "6 เดือน" มีแทน "65 สัปดาห์"

(3) ย่อย (2) เป็นละเว้น

(4) ในส่วนย่อย (3) สำหรับ "ก่อนหน้านี้" มีแทน ส่วนย่อย (1) ข้างต้น ความต้องการขั้นตอนการจัดเก็บภาษีสำหรับประโยคชุมชนและประโยคคุมขังตัดสินใจ 156 รายงานก่อนประโยคและข้อกำหนดอื่น ๆ

ในการสร้างความเห็นดังกล่าว เป็นที่กล่าวถึงในส่วน 148 (1) มาตรา 152 (2) หรือมาตรา 153 (2) ในส่วน 1 (4) (ข) หรือ (ค) ของกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง 2008 (คำสั่งฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่มีการควบคุมอย่างเข้มข้นและการเฝ้าระวังหรืออุปถัมภ์) ศาลต้องคำนึงถึงข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดเป็นสามารถใช้ได้กับมันเกี่ยวกับสถานการณ์ของการกระทำผิดกฎหมายหรือ (ตามที่ กรณีที่อาจจะ) ของความผิดและการกระทำผิดกฎหมายหรือความผิดที่เกี่ยวข้องรวมถึงเหตุปัจจัยหรือบรรเทา

ในการสร้างความเห็นดังกล่าวเป็นที่กล่าวถึงในส่วน ของศาลอาจคำนึงถึง

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดซึ่งเป็นก่อนที่จะใด ๆ

1. ภายใต้หัวข้อย่อย

---

[18] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 17.

2. ศาลจะต้องได้รับและพิจารณารายงานก่อนประโยคมาก่อน

3. ในกรณีของประโยคที่คุมขังในอดีต ความเห็นดังกล่าวเป็นที่กล่าวถึงในส่วนมาตรา 152 (2) มาตรา 153 (2) มาตรา 225 (1) (ข) มาตรา 226 (1) (ข) ส่วน 227 (1) (ข) หรือมาตรา 228 (1) (ข) หรือ (ข) ในกรณีของประโยคชุมชนสร้างความเห็นดังกล่าวเป็นที่กล่าวถึงในส่วน 148 (1) (2) (ข) หรือในส่วนที่ 1 (4) (ข) หรือ (ค) ของความผิดทางอาญา ยุติธรรมและตรวจคนเข้าเมือง พระราชบัญญัติ 2008 หรือความเห็นใด ๆ ที่เป็นความเหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิดของความต้องการเฉพาะ หรือความต้องการที่จะได้รับการกำหนดโดยชุมชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กและเยาวชน [19](4) หัวข้อย่อย (3) ไม่ใช้ถ้าในกรณีของกรณีที่ศาลมีความเห็นว่ามันไม่จำเป็นที่จะได้รับรายงานก่อนประโยค

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นที่อายุต่ำกว่า 18 ศาลจะต้องไม่สร้างความเห็นที่กล่าวถึงในส่วนย่อย (4) เว้นแต่ มีอยู่ในรายงานก่อนประโยคก่อนหน้านี้ที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิดและ ศาลมีเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลที่มีอยู่ในรายงานนั้นหรือถ้ามีมากกว่าหนึ่งรายงานดังกล่าวรายงานล่าสุด

4. ไม่ใช่ประโยคคุมขัง หรือประโยคที่ชุมชนไม่ถูกต้องจากความล้มเหลวของศาลที่จะได้รับและพิจารณารายงานก่อนประโยค หรือก่อนที่การแสดงความเห็นที่กล่าวถึงในส่วนย่อย (3) แต่ศาลใด ๆ ในการอุทธรณ์ดังกล่าวประโยค (ก) จะต้องอยู่ภายใต้หมวด

5. ได้รับรายงานก่อนถ้าไม่มีประโยคที่ได้รับจากศาลด้านล่างและ (ข) จะต้องพิจารณารายงานดังกล่าวที่ได้รับจากเขาหรือโดยศาล (7) ย่อย (6) (ก) ใช้ไม่ได้ถ้าศาลมีความเห็น (ก) ว่าศาลล่างเป็นธรรมในการแสดงความเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นที่จะได้รับรายงานก่อนประโยคหรือ (ค) ว่าแม้ว่าศาลล่างที่ได้รับไม่เป็นธรรมในการแสดงความเห็นว่าในสถานการณ์ของกรณีที่เป็นเวลาก่อนที่ศาลก็ไม่จำเป็นที่จะได้รับรายงานก่อนประโยค (8) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นที่อายุต่ำกว่า 18 ศาลจะต้องไม่สร้างความเห็นที่กล่าวถึงในส่วนย่อย (7) เว้นแต่ (ก) มีอยู่ในรายงานก่อนประโยคก่อนหน้านี้ที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิดและ (ข) ศาลมีเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลที่มีอยู่ในรายงานนั้นหรือถ้ามีมากกว่าหนึ่งรายงานดังกล่าวรายงานล่าสุด การให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการพวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง หรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้องคำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและบันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ ในคู่มือการปฏิบัติของ

---

[19] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 18.

บรรณาธิการ)[20] แต่ละคำอธิบายประกอบจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึก และ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในตัวยกตัวหนาในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความบันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ ข้อกำหนดเพิ่มเติมในกรณีที่มีการกระทำผิดระเบียบจิตใจ (1) ภายใต้หัวข้อย่อย (2) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นหรือดูเหมือนจะเป็นระเบียบจิตใจใด ๆ ที่ศาลจะต้องได้รับและพิจารณารายงานทางการแพทย์ก่อนที่จะผ่านประโยคคุมขังอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดโดยกฎหมาย (2) ย่อย (1) ไม่ได้ใช้ถ้าในกรณีที่ศาลมีความเห็นว่ามันไม่จำเป็นที่จะได้รับรายงานทางการแพทย์ (3) ก่อนที่จะผ่านประโยคคุมขังอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดโดยกฎหมายที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิดที่เป็นหรือดูเหมือนจะเป็นระเบียบจิตใจศาลจะต้องพิจารณาข้อมูลใด ๆ ก่อนที่จะเกี่ยวข้องกับสภาพจิตของเขา (ไม่ว่าจะได้รับในรายงานทางการแพทย์รายงานก่อนประโยคหรืออื่น ๆ) และ ผลกระทบของแนวโน้มดังกล่าวประโยคบนเงื่อนไขที่ว่าและการรักษาใด ๆ ซึ่งอาจจะใช้ได้ (4) ไม่มีประโยคที่คุมขังซึ่งจะถูกส่งต่อในกรณีที่ส่วนย่อย (1) ใช้เป็นที่ไม่ถูกต้องจากความล้มเหลวของศาลเพื่อให้สอดคล้องกับส่วนย่อยนั้น แต่ศาลใด ๆ ในการอุทธรณ์ดังกล่าวประโยค (ก) จะต้องได้รับรายงานทางการแพทย์ถ้าไม่มีที่ได้รับจากศาลล่างและ (ข) จะต้องพิจารณารายงานดังกล่าวที่ได้รับจากเขาหรือโดยศาลว่า (5) ในส่วนนี้ "จิตใจระเบียบ" ในการที่บุคคลใด ๆ หมายถึงความทุกข์ทรมานจากโรคทางจิตตามความหมายของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต 1983 (ค. 20) (6) ในส่วนนี้ "รายงานทางการแพทย์" หมายถึงรายงานว่าสภาพจิตของผู้กระทำความผิดที่ทำหรือส่งวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเครื่องมือแพทย์ที่ได้รับการอนุมัติเพื่อวัตถุประสงค์ในมาตรา 12 ของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต 1983 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐในฐานะที่มีประสบการณ์พิเศษในการวินิจฉัยหรือรักษาโรคทางจิต [21] (7) ไม่มีอะไรในส่วนนี้จะต้องดำเนินการเพื่อ จำกัด การทั่วไปการให้ผู้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบอื่น ๆ ในการออกกฎหมายที่คุณกำลังดูและการถ่ายทอดข้อมูลบรรณาธิการ พวกเขาจะปรากฏที่เท้าของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหรือภายใต้หัวข้อที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายประกอบที่มีการแบ่งประเภทโดยแบ่งตามชนิดบันทึกย่อเช่น บันทึกสำหรับการแก้ไขข้อความและ บันทึกข้อมูลการเริ่มต้น (รายการเต็มรูปแบบสามารถพบได้ในคู่มือการปฏิบัติบรรณาธิการ) แต่ละคำอธิบายจะถูกระบุด้วยหมายเลขอ้างอิงลำดับ สำหรับ บันทึก บันทึกและ บันทึกหมายเลขที่ยังปรากฏอยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวข้องในข้อความ บันทึกย่อทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกับการออกกฎหมายที่มีผลกระทบ

---

[20] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para. 19.

[21] UK Criminal Justice Act 2003 in S. 181(7A) inserted (14.7.2008) by Criminal Justice and Immigration Act 2008 (c. 4), ss. 20(2), 153; S.I. 2008/1586, art. 2(1), Sch. 1 para.20.

3.2.1 กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการของสหราชอาณาจักรอังกฤษ การใช้เครื่องพันธนาการในผู้ต้องขังของประเทศอังกฤษ มีการใช้ไม่เหมือนกันแล้วแต่โทษหนักโทษเบาของผู้ต้องขัง แต่นอนนี้ในประเทศอังกฤษได้เปลี่ยนมาใช้เครื่องพันธนาการชนิดผ้าหรือสายรัดมาแทนโซ่ตรวน ตามประเทศอเมริกา เพื่อจะได้ไม่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของประชาชนและป้องกันผลกระทบที่ตามมากับผู้ต้องขัง ไม่เกิดบาดแผลกับผู้ต้องขังด้วยไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายของผู้ต้องขังด้วย มีหลักการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังดังนี้

1. เพื่อป้องกัน มิให้ผู้กระทำความผิดรุนแรง ทำร้ายผู้อื่นหรือทำร้ายเจ้าพนักงาน และ

2. ป้องกัน ผู้ต้องหาหลบหนี

3. เพื่อควบคุมตัว ผู้ต้องขังหลบหนีระหว่างการเดินทางด้วยพาหนะ

4. เพื่อไม่ให้ นักโทษทำร้ายตัวเอง และกระทำการต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน

คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งานกุญแจมือของสมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

1.1 แนวทางในการใช้กุญแจมือ [22]

1.1.1 ข้อมูลที่มีอยู่ในเอกสารฉบับนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ตำรวจอื่น ๆ ที่มีการเสริมสร้างวิธีการทั่วไปในการใช้กุญแจมือ

1.1.2 คำแนะนำที่ไม่ควรมองในการแยก แต่มองว่าเป็นหลักการ และวิธีการพื้นฐานหนุนการฝึกอบรมที่เฉพาะเจาะจงให้กับพนักงานทุกคนออกมาพร้อมกับกุญแจมือ

1.1.3 การใช้กุญแจมือควรจะเห็นในบริบทของรูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยรวมและการใช้งานของพวกเขามองว่าเป็นหนึ่งในตัวเลือกยุทธวิธีหลายอย่างที่อาจจะมีให้กับพนักงานในความละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วน ที่ 2 คำแนะนำและวิธีการ

2. ส่วนที่ 2

2.1 การใช้ กุญแจมือ

2.1.1 การประยุกต์ใช้ ความตั้งใจใด ๆ บังคับให้คนอื่น คือ การโจมตีการใช้กุญแจมือจำนวนเงินที่จะโจมตีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นที่นอกจากจะสามารถเป็นธรรม เหตุผล สามารถทำได้โดยการสร้างความไม่เพียง แต่เป็นสิทธิตามกฎหมาย ที่จะใช้ใส่กุญแจมือแต่ยังบริเวณเป้าหมายที่ดีสำหรับการทำเช่นนี้ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ใช้งาน ที่เหมาะสม ที่จำเป็นและ ตามสัดส่วน ของกำลัง

---

[22] หนังสือสมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งาน ของ กุญแจมือ.

2.1.2 อำนาจ ตามกฎหมายที่จะใช้กำลัง ที่เหมาะสมจะได้มาจากแหล่งที่มา ต่างๆ ส่วน 3 (1) การกระทำ ทางอาญา ต่ำ 1967 ส่วน 117 ตำรวจและ หลักฐาน การกระทำผิดทางอาญา ปี 1984 ที่พบ ต่ำ (ละเมิดสันติภาพ) , กฎหมายทั่วไป (การป้องกัน ตัวเอง) และ 76 ส่วน ความยุติธรรม ทางอาญา และการตรวจคนเข้าเมือง กระทำ 2008

2.1.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจ Shoukl จะคุ้นเคยและสะดวกสบายกับสถานการณ์ที่อาจจะถูกใส่กุญแจมือที่ใช้ นอกจากนี้พวกเขาควรจะสามารถที่จะปรับการใช้งานให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแล หรือเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งศาลในทางเดียวกันเจ้าหน้าที่ควรเตรียมที่จะแสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ถูกใส่กุญแจมือก่อนที่จะนำมาใช้ในการกำจัดของพวกเขาในที่สุด

2.1.4 ในการพิจารณาว่าการกระทำที่มีเหตุผลที่เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรใช้หลักการของรูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ปัจจัยต่างๆ เช่น อายุและเพศของแต่ละขนาดและความแข็งแรงเห็นได้ชัด และการออกกำลังกายอาจจะหรือไม่สนับสนุนการให้เหตุผลของการใช้กุญแจมือโดยคำนึงถึงทุกสถานการณ์ที่ประกอบในเวลา มีเสมอจะต้องตามวัตถุประสงค์สำหรับการตัดสินใจที่จะใช้กุญแจมือ [23]

2.1.5 สภาพร่างกายของบุคคล ที่มีการพิจารณาอีกครั้งในการตัดสินใจหรือไม่ว่ากุญแจมือควรจะนำไปใช้หรือการใช้ของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง เช่น ที่มีบุคคลที่มีสภาพที่อาจจะกำเริบเมื่อใส่กุญแจมือ, มีการใช้เงื่อนไขของบุคคลที่ควรได้รับการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งของการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

2.1.6 แนะนำต่อไปนี้และคำแนะนำที่มีให้เพื่อช่วยชี้แจงแนวทางนี้

2.1.7 ในการจัดตั้งตามวัตถุประสงค์เชื่อว่า คนที่อาจจะหลบหนีเจ้าหน้าที่ หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะตอบสนองต่อสิ่งที่คนพูดว่าหรือไม่แต่ไม่จำเป็นต้องรอให้การกระทำในทางกายภาพ เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรคำนึงถึงความร้ายแรงของความผิดที่บุคคลที่ได้รับการกักตัวขึ้นอยู่กับสถานการณ์นี้สามารถก่อให้เกิดระดับของความสิ้นหวัง เพื่อให้ความพยายามที่จะหลบหนีออกมาพอสมควรอาจจะเป็นข้อบ่งชี้ของ expected.previous โอกาสของบุคคลที่จะหลบหนียังสามารถได้รับการพิจารณาที่จะสร้างเหตุอันควรที่จะใส่กุญแจมือ[24]

2.1.8 ในการจัดตั้งตามวัตถุประสงค์เชื่อว่าคนที่ควรจะใส่กุญแจมือ สาเหตุความรุนแรงมีแนวโน้มที่จะนำมาใช้กับเจ้าหน้าที่หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จำเป็นต้องรอให้การกระทำในทางกายภาพจากบุคคล เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรคำนึง Accunt การ

---

[23] หนังสือสมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งาน ของ กุญแจมือ.

[24] แหล่งเดิม.

กระทำของบุคคลก่อนที่จะมีการควบคุมตัวถ้าความรุนแรงได้รับการแสดงอยู่แล้วใน Civcumstances ที่นำไปสู่การควบคุมตัวโดยไม่คำนึงถึงหรือไม่ว่าสถานกักกันเป็นเวลาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง Offece นี้อาจเป็นเหตุผลที่เพียงพอสำหรับวัตถุประสงค์ไอวาจาและไม่ใช่ข้อบ่งชี้ด้วยคำพูดจากคนของความน่าจะเป็นไปได้ของความรุนแรงสามารถให้พื้นที่สำหรับการตัดสินใจวัตถุประสงค์ เมื่อคนเป็นที่รู้จักกันหรือเชื่อว่าจะมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ก่อนหน้านี้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการพัฒนาตามวัตถุประสงค์สำหรับการตัดสินใจที่จะใช้กุญแจมือ

2.1.9 จะมีโอกาสเมื่อเจ้าหน้าที่ดูแลนักโทษ จากเรือนจำแห่งหนึ่งของเธอมักจะอยู่ภายใต้อำนาจที่มีอยู่ในมาตรา 41 การกระทำอาชญากรรมประโยคปี 1997 เช่น เพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าร่วมในขบวนแห่ของประชาชนโดยไม่คำนึงถึงสถานะของนักโทษ เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในการตัดสินใจว่านักโทษควรหรือไม่ควรที่จะใส่กุญแจมือ

2.1.10 นอกเหนือไปจากเจ้าหน้าที่ ตรวจดูความถูกต้องก่อนเข้าคุก (ตามที่กำหนดไว้) และการพิจารณาควรที่จะนำข้อมูลที่มีอยู่จากเจ้าหน้าที่เรือนจำที่มีการเข้าถึงปัญหาและข้อมูลที่อาจไม่ได้รับก่อนหน้านี้ที่มีให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หมวดหมู่หรือสถานะของนักโทษจะขึ้นอยู่กับปัญหานี้และรวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ว่ากุญแจมือที่ควรจะใช้ข้อมูลควรได้รับการถ่ายทอดไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเขียน ถ้าด้วยเหตุผลใด ๆ ข้อมูลเหล่านี้มีให้ด้วยวาจาเจ้าหน้าที่ควรจะทำให้การบันทึกข้อมูล ความต้องการที่จะทำโดยบริการที่ใส่กุญแจมือควรใช้สถานที่ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่มันจะต้องได้รับการยอมรับว่าในกรณีดังกล่าวให้บริการ อาจที่จะปฏิเสธที่จะปล่อยนักโทษเข้าห้องขังตำรวจ

ส่วนที่ 3

3.1 การดำเนินงานของการใช้กุญแจมือ

3.1.1 เทคนิคและกลยุทธ์สำหรับการใช้กุญแจมือได้รับความคุ้มครองในระหว่างการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและสมาชิกของเจ้าหน้าที่ตำรวจออกมาพร้อมกับกุญแจมือ

3.1.2 รายละเอียดของการฝึกอบรมสามารถพบได้ในคู่มือความปลอดภัยส่วนบุคคล ACPO ของคำแนะนำความต้องการการเรียนรู้

ส่วนที่ 4

4.1 การให้การฝึกอบรมความปลอดภัยเจ้าหน้าที่

4.1.1 การให้การฝึกอบรมความปลอดภัยที่เหมาะสม เป็นองค์ประกอบสำคัญในการใช้กุญแจมือและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการป้องกันตนเอง

4.1.2 การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ส่วนบุคคล ได้มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา การพัฒนาคือการขับเคลื่อนด้วยหลากหลายเหตุผลตั้งแต่การกระทำต่างๆของกฎหมาย พร้อมกับความก้าวหน้าของการแพทย์และเทคโนโลยีทางกฎหมายแนะนำ [25]

4.1.3 การฝึกอบรมได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นมาตรการในการควบคุมที่มีประสิทธิภาพมาก

4.1.4 มีผลประโยชน์ที่ชัดเจนที่จะเกิดขึ้นจากการฝึกอบรม ส่วนบุคคลที่เหมาะสมและบ่อยครั้ง ความปลอดภัยรวมทั้งการลดจำนวน และลดความรุนแรงของนักโทษ

4.1.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะได้รับการเริ่มต้นการฝึกอบรมความปลอดภัยที่เหมาะสมกับบทบาท ที่เฉพาะเจาะจงของพวกเขานี้จะถูกเสริมด้วยการฝึกอบรมทบทวนประจำออกแบบมาเพื่อเสริมความสามารถของพวกเขาในการใช้กุญแจมือ, อุปกรณ์อื่น ๆ และเทคนิคมือเปล่า นี้จะให้แน่ใจว่าพนักงานมีความพร้อมอย่างเต็มที่ในการจัดการกับความขัดแย้ง[26]

4.1.6 ตามข้อกำหนดทางกฎหมายความหลากหลายของเทคนิคและอุปกรณ์ร่วมกับความจำเป็นในการฟื้นฟู และแสดงให้เห็นถึงระดับที่เหมาะสมของการป้องกันความสามารถของตนเองในการจับกุมและความยับยั้งชั่งใจ คณะทำงานเป็นส่วนหนึ่งของการใช้อาวุธปืนเชิงกลยุทธ์และผลงานการจัดการความขัดแย้ง แนะนำให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมที่มีความสมบูรณ์ปลอดภัยในการปฏิบัติตามคำสั่งที่มีอยู่ในคำแนะนำเชิงกลยุทธ์ของโปรแกรมความปลอดภัยส่วนบุคคลของชาติ การฝึกอบรมนี้ส่งในโปรแกรมโครงสร้างแบบองค์กรรวม และการหมุนเวียนจะช่วยให้พนักงานทุกคนในการเข้าถึงและรักษามาตรฐานที่จะช่วยปกป้องพวกเขาและคนอื่น ๆ เมื่อต้องเผชิญกับความรุนแรงหรือภัยคุกคามของความรุนแรงดังกล่าว การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังของการรักษาความปลอดภัยในสหราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2008 รัฐบาล ที่ออกมา เพื่อตอบสนองต่อคำร้อง จาก เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และ ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาที่กระทรวงมหาดไทย ของรัฐบาลเพื่อสิทธิในการ พกพาและ ใช้ กุญแจมือ และกระบอง การตอบสนองของ รัฐบาล เป็น ดังนี้ พระราชบัญญัติ การรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน อุตสาหกรรม 2001 (2001 พระราชบัญญัติ) ควบคุม การให้บริการ รักษาความปลอดภัยเอกชนรวมทั้ง ผู้บังคับบัญชาประตูและ สัญญายามประจำ คือ ยามรักษาความปลอดภัยเหล่านี้เป็น กิจกรรมที่ ออกใบอนุญาตตามที่กำหนดโดย ปี 2001 พระราชบัญญัติ ตามที่

---

[25] แหล่งเดิม.

[26] สมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งานของ กุญแจมือ.

กระทรวงมหาดไทย ตั้งขึ้นมีอำนาจ รักษาความปลอดภัยอุตสาหกรรม ที่จะอนุญาตให้ปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน กระบวนการออกใบอนุญาตรวมถึงการฝึกอบรมและคุณสมบัติ ทางอาญาและการตรวจสอบตัวตนของการใช้กุญแจมือไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของได้รับการอนุมัติ การฝึกอบรม หรือไม่ ปัจจุบันอนุมัติข้อกำหนดการฝึกอบรมกุญแจมือใด ๆ การฝึกอบรมได้รับการอนุมัติ มุ่งเน้นไปที่การจัดการความขัดแย้ง และแก้ปัญหาความขัดแย้ง ได้บอกเราว่ามัน เข้าใจ ว่ามันไม่ ผิดกฎหมายสำหรับผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชน ที่จะใช้เครื่องพันธนาการของจำเลย การใส่กุญแจมือที่จะยับยั้งประชาชนในที่นี้เป็นธรรมและพวกเขาใช้ เพียงแรงที่เหมาะสมขณะที่ตระหนักถึง ความกังวลเกี่ยวกับ การใช้ผิดวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังมี ข้อโต้แย้งในความโปรดปรานของปฏิบัติการฝึกอบรมอย่างถูกต้อง โดยใช้กุญแจมือในสถานการณ์ที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงและได้รับบาดเจ็บทั้งสองและยับยั้งอย่างไรก็ตาม ผู้ใช้กุญแจมือ หรืออุปกรณ์ อื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่า พวกเขาจะตระหนักดีของตำแหน่งตามกฎหมายของพวกเขาและการใช้ผิดวัตถุประสงค์ ที่ได้ผลในการ ดำเนินคดี กับพวกเขา และหรือ นายจ้างของพวกเขาภายใต้กฎหมายทุกคน มีสิทธิที่จะใช้กำลังที่เหมาะสมในการป้องกันตนเอง เพื่อปกป้องบุคคลอื่นหรือ สถานที่ให้บริการเพื่อป้องกันความผิดทางอาญา หรือ การให้ความช่วยเหลือ ในการจับกุมตามกฎหมายทางอาญาสิ่งที่ถือว่าแรงที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ของแต่ละกรณีและเป็นเรื่องของศาลที่จะตัดสิน ศาลถือได้ว่า ถ้าเป็นคนที่ไม่เพียงแต่สิ่งที่เขาตรงไปตรงมา และสัญชาตญาณ คิดว่า จำเป็นที่จะต้อง ปกป้องตัวเอง หรือป้องกันการเกิดอาชญากรรมแล้วที่จะเป็นหลักฐานที่มีศักยภาพที่ การกระทำ เพียง การป้องกันที่เหมาะสม ได้รับการดำเนินการในเดือนกันยายน 2007 กระทรวงยุติธรรม ได้ประกาศการทบทวนอย่างเร่งด่วนของกฎหมาย เพื่อชี้แจงตำแหน่ง รีวิวนี้ได้สรุป ตอนนี้รัฐบาลแนะนำการแก้ไข ที่เกิดขึ้นในขั้นตอน ของการรายงานความยุติธรรมทางอาญา และการ ตรวจคนเข้าเมือง ได้รับการถกเถียงกันในสภาในวันที่ 9 เดือนมกราคม และขณะนี้ได้รับการพิจารณาโดยสภาขุนนาง การแก้ไขมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความเข้าใจของวิธีการที่กฎหมายปัจจุบัน ของการป้องกัน ตัวเองควรจะทำงานในทางปฏิบัติ ให้ความเชื่อมั่นของประชาชนที่กฎหมายเป็นไปในด้านของพวกเขาหากพวกเขาทำหน้าที่อย่างมีเหตุผลการใช้กำลังในการป้องกันตัวเองมันเป็นความรับผิดชอบของนายจ้างและผ่าตัดรักษาความปลอดภัยเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาปฏิบัติตามหลักการทั่วไปของการดำเนินงานภายในที่กฎหมายกำหนดในทุกสถานการณ์กฎหมายในความสัมพันธ์กับการใช้กุญแจมือ กฎหมายการใช้กุญแจมือ (และ อุปกรณ์ ยับยั้งชั่งใจ อื่น ๆ) เป็นหน่วยงานปกติภายใต้กฎหมายเป็นการใช้กฎหมายของตัวเลือกภายใต้ กฎหมายบุคคลใด ๆ อาจจะใช้กำลังเพื่อปกป้องสิทธิส่วนตัวของพวกเขา เช่น กุญแจมือ (หรืออุปกรณ์ อื่น ๆ ที่ งดเว้น) ถือเป็นการเพื่อป้องกันไม่ให้เป็นอันตรายต่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือเพื่อป้องกันการหลบหนีของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวถูกต้องตามกฎหมาย

(ดูเพิ่มเติม มาตรา 5 (1) (ค) ของสิทธิมนุษยชน พระราชบัญญัติ 1998) มาตรา 3 (1) แห่ง พระราชบัญญัติ กฎหมายทางอาญา 1967 มาตรา 3 (1) แห่ง[27] พระราชบัญญัติกฎหมายอาญา 1967 ข้อเสนอโดยทั่วไปกับด้านขวาของกฎหมายทั้งหมดประชาชนปฏิบัติตามที่จะใช้กำลังที่เหมาะสม ดังนั้นการใช้กุญแจมือ (และ อุปกรณ์ ยับยั้งชั่งใจ อื่น ๆ) จะได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายระบุว่าการใช้งานของพวกเขาคือที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่ในเรื่องเกี่ยวกับการลิดรอน เสรีภาพกับเรื่องนี้จะต้องมีความสมดุลกับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้หากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่ได้ถูกนำมาใช้สิทธิมนุษยชน LEGISLATION กฎหมายสิทธิมนุษยชนเข้ามาในปี 1998 ผลกระทบต่อ 2 ตุลาคม 2000 ภายใต้ ข้อ 2, 3 และ 5 ความต้องการต่อไปนี้เพื่อจะนำมาพิจารณา ถ้ากุญแจมือที่จะอนุญาตให้ใช้โดยองค์กรและนำไปใช้โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ[28]

3.3 ญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่น เป็นอีกหนึ่งประเทศในเอเชีย ที่นำเอาเครื่องพันธนาการชนิดผ้าและสายรัดมาใช้แทนเครื่องพันธนาการชนิดเก่าๆ ที่เป็นเหล็กหรือโซ่ ตรวน เพื่อให้ทันอารยะประเทศและเพื่อไม่ให้ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนและหลักสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ เพราะเห็นว่ามนุษย์ไม่ใช่สัตว์ จึงได้มีการเปลี่ยนแปลการใช้เครื่องพันธนาการมาเป็นผ้าหรือสายรัดเพราะไม่ทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือบาดแผลตามร่างกายในส่วนที่ใช้เครื่องพันธนาการนั้น

3.3.1 กฎหมายเกี่ยวกับการบังคับโทษจำคุกของญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่นนั้น องค์กรต่าง ๆ กระบวนการยุติธรรมอาญา จะมีการทำงานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ทุกองค์กรจะทราบสภาวะของกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างดี เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นมีการทำเอกสารแสดงสถานการณ์ของทุกองค์กร ในกระบวนการยุติธรรม (Criminal Record) ไม่ว่าจะเป็นองค์กรตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ โดยจะแสดงสถิติและภาวะที่ปรากฏในความเป็นจริง ที่เรียกว่า White Paper ซึ่งทุกองค์กรก็มุ่งค้นหาความจริงแท้ และใช้มาตรการหลีบเหลี่ยงการจำคุก

กล่าวคือ มีมาตรการหลีบเหลี่ยงการจำคุก จึงทำให้ทุกองค์กรของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของญี่ปุ่น มีช่องทางให้ออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลายทาง (Diversion) [29] กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของญี่ปุ่น โดยกลไกทางกฎหมายนั้นจะพยายามไม่ให้บุคคลใดอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นระยะเวลานาน เพราะจะทำให้เกิดความ

---

[27] สมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจของอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้งานของกุญแจมือ.

[28] From *Institutional Treatment Profiles of Asia* (P.55), by Akio Yamaguchi, 2000.

[29] แหล่งเดิม.

เสียหายกับบุคคลนั้นมากมายหลายประการในหลายๆ ด้าน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของญี่ปุ่นได้บัญญัติถึงหลักการพื้นฐานของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไว้กล่าวคือ [30]

1. การพิสูจน์ความจริงที่ถูกต้อง
2. ปรับใช้กฎหมายอาญาด้วยความยุติธรรมและรวดเร็ว
3. รักษาประโยชน์สาธารณะเป็นหลักประกันพื้นฐานส่วนบุคคลตามหลักสิทธิมนุษยชน องค์กรหลักที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการกระบวนการยุติของธรรมญี่ปุ่นมีอยู่ด้วยกัน 4 องค์กร คือ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ โดยพนักงานอัยการของประเทศญี่ปุ่นนั้นมีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาได้ ไม่ว่าจะเป็นการสอบสวนร่วมกับพนักงานตำรวจ หรือแม้แต่จะเริ่มการสอบสวนด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามคดีอาญาส่วนใหญ่ (กว่า 99 เปอร์เซ็นต์) จะเริ่มการสอบสวนคดีโดยพนักงานตำรวจ เมื่อตำรวจทำการสอบสวนคดีเสร็จแล้ว ก็จะต้องส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมเอกสารและพยานหลักฐาน พนักงานอัยการจะเป็นผู้ที่มีอำนาจในการสั่งคดีว่า ควรฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ดังนั้นแม้ตำรวจจะเห็นว่าคดีมีพยานหลักฐานไม่เพียงพอ ก็ไม่มีอำนาจที่จะยุติการสอบสวนด้วยตนเองแต่ก็ยังมีข้อยกเว้นสำหรับคดีที่ไม่ร้ายแรง ตามที่พนักงานอัยการกำหนดในส่วนของพนักงานอัยการนั้นอาจจะทำการสอบสวนเพิ่มเติมจากผู้เสียหายและพยานที่มีความสำคัญต่อคดี หรืออาจจะสั่งให้ตำรวจรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมถ้ามีความจำเป็น นอกจากนั้น พนักงานอัยการอาจจะเริ่มทำการสอบสวนและสรุปสำนวนการสอบสวนโดยไม่ต้องกระทำผ่านตำรวจก็ได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะกระทำเฉพาะในคดีที่มีความยุ่งยาก อย่างเช่น คดีรับสินบน คดีทุจริตทางการเงินซึ่งนักการเมืองบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งสูงในรัฐบาล หรือนักธุรกิจที่กว้างขวางเกี่ยวข้องอยู่ด้วย อำนาจในการสั่งคดีนั้น พนักงานอัยการญี่ปุ่นมีอำนาจที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเองว่าจะไม่ฟ้องคดีแม้คดีนั้น จะมีพยานหลักฐานมั่นคงพอที่พิสูจน์ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดก็ตาม [31] เจ้าหน้าที่หลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้แก่ ตำรวจ พนักงานอัยการ ศาล และทนายจำเลย ซึ่งแต่ละฝ่ายจะมีโครงการและอำนาจหน้าที่แตกต่างกันไป โดยในประเทศญี่ปุ่น ความผิดอาญามิได้มีการแยกประเภทเป็นความผิดอุกฉกรรจ์หรือความผิดลหุโทษ แต่ด้วยเหตุผลทางสถิติและอาชญาวิทยา ความผิดอาญาได้ถูกแบ่งเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและการกระทำความผิดตามกฎหมายพิเศษ การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาส่วนใหญ่ จะประกอบไปด้วยการกระทำความผิดหลักๆ ทั่วไป ได้แก่ ฆ่าคนตาย ข่มขืน ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ และการฉ้อราษฎร์บังหลวง ส่วนการกระทำความผิดตามกฎหมายพิเศษเป็นการกระทำความผิดที่เกิดจากพระราชบัญญัติ ได้แก่ กระทำความผิดในคดีจราจร และคดี

---

[30] The Code of Criminal Procedure Article 1.

[31] Form *Prosecution Criminal Justice System in Japan* (P. 8), by Yuchiro Tachi, 2003.

ยาเสพติด เป็นต้นสำหรับกฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษหรือกฎหมายราชทัณฑ์ในญี่ปุ่นนั้นถือว่ามีประวัติการพัฒนามาอย่างเข้มแข็ง ซึ่งมีแนวความคิดมาจากระบบงานราชทัณฑ์ของยุโรปและอเมริกา มีความใกล้เคียงกันจนแทบไม่พบความแตกต่าง การที่ราชทัณฑ์ของญี่ปุ่นจะดำเนินการอยู่บนหลักการพื้นฐานของกฎหมายราชทัณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นและนำมาใช้พร้อมๆ กับกฎหมายอาญาของญี่ปุ่น โดยได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากประมวลกฎหมายอาญาของเยอรมันนี ซึ่งรวมตลอดถึงประกาศข้อบังคับต่างๆ ที่ออกเพิ่มเติมภายหลังจากกระทรวงยุติธรรม [32] กฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันมีการพัฒนามีการปรับปรุงแก้ไขมากว่า 100 ปี โดยมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในทางทฤษฎีการลงโทษและมีการเรียนการสอนมาโดยตลอด มีการสร้างองค์ความรู้และทรัพยากรบุคคลในด้านนี้ได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้กฎหมายราชทัณฑ์ของญี่ปุ่นมีความทันสมัย [33] ในกว่า 10 ปีที่ผ่านมาประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับเรื่องของการป้องกัน ยับยั้งการกระทำความผิดในทางอาญา ส่วนการแก้แค้นทดแทนตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษยังคงมีอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด และนับตั้งแต่มีการจัดระบบราชทัณฑ์ในปี ค.ศ. 1933 เป้าหมายและทิศทางของงานราชทัณฑ์ก็มีการพัฒนาดีขึ้นและให้ความสำคัญกับการกลับคืนสู่สังคมของผู้กระทำความผิดเป็นหลัก ซึ่งมีส่วนที่เป็นสาระสำคัญสองส่วนร่วมกัน คือ วัตถุประสงค์ของการลงโทษและเป้าหมายของการบังคับโทษทางอาญา [34] เรือนจำในประเทศญี่ปุ่นมีพื้นที่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง ในปี ค.ศ. 1998 อัตราเฉลี่ยของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดประมาณ 42,611 คน คิดเป็นร้อยละ 89.1 ของความจุเรือนจำที่สามารถรองรับนักโทษได้ ในขณะที่ผู้ต้องขังก่อนคำพิพากษาถึงที่สุด ไม่ว่าจะเป็นผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาและผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ซึ่งมีอัตราเฉลี่ย 9,060 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ของความจุเรือนจำ ที่สามารถรองรับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาหรือผู้ต้องขังก่อนคำพิพากษาถึงที่สุดได้ ซึ่งถือว่าในช่วงปีดังกล่าว อัตราผู้ต้องขังของประเทศญี่ปุ่นน้อยกว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน[35] ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าแต่ละตอนของการพิจารณาของศาลในประเทศญี่ปุ่น ได้ใช้วิธีการเบี่ยงเบนผู้กระทำความผิดโดยไม่ใช้โทษจำคุก เช่น การปรับ การรอลงอาญา ซึ่งขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการกระทำความผิดใช้วิธีการแก้ไขและปรับพฤติวิสัยโดยไม่ต้องรับโทษจำคุก (Non-custodian meansures) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและด้วยความร่วมมือจากภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมด้วยอย่างเข็มแข็ง ตัวอย่างเช่นในปี 1998 มีผู้กระทำความผิดจำนวน 66,290 คน ศาล

---

[32] Form *Prison Systems & Correctional Laws: Europe, The United States, and Japan* (pp.136-137), by Gunther Kaiser, 1998.

[33] Bindzus. D., Ishii A. Srrafvollzug in Japan. P. 2.

[34] จาก การบังคับโทษจำคุกในประเทศญี่ปุ่น. โดย ธานี วรภัทร์ ก, 2549, *บทบัณฑิตย์*, 62, ตอนที่ 2, น. 93-95.

[35] แหล่งเดิม. (น.111)

พิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ให้รอลงอาญาไว้ก่อน จำนวน 42,031 คน ที่จำคุกจริงๆ มีเพียงจำนวน 24,259 คน [36] การใช้เครื่องพันธนาการและระบบการควบคุมผู้ต้องขัง

ในประเทศญี่ปุ่น การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในเรือนจำ (Institution Treatment of offender) อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานราชทัณฑ์ (Correction Bureau) ส่วนการแก้ไขบำบัดการจัดการและดำเนินงานแก้ไขผู้กระทำความผิดโดยชุมชน จะอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Rehabilitation Bureau) กระทรวงยุติธรรม สำนักงานราชทัณฑ์มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารและควบคุมผู้ต้องขังทั้งเด็กและผู้ใหญ่ [37]

กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษ ของประเทศญี่ปุ่น มีจำนวนหลายฉบับ และวางหลักการสำคัญทั้งสิ้น แต่ในส่วนกับการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังได้แก่ กฎหมายเรือนจำ (The Prison Law)ค.ศ. 1980 แก้ไขเพิ่มเติม ปี ค.ศ. 1953 และข้อบังคับกฎหมายเรือนจำ (The Prison Law Enforcement Regulations) ปี ค.ศ. 1933 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 1970

กฎหมายเรือนจำ ค.ศ. 1980 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ.1953 ของประเทศญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 13 หมวด ดังนี้ [38] หมวดที่ 1 บทบัญญัติทั่วไป หมวดที่ 2 การรับตัวผู้ต้องขัง หมวดที่ 3 การควบคุม ผู้ต้องขัง หมวดที่ 4 ความมั่นคงปลอดภัย หมวดที่5 การจัดให้ทำงาน หมวดที่ 6 การสนทนาและการติดต่อสื่อสาร หมวดที่ 10 การดูแลทรัพย์สินของผู้ต้องขัง หมวดที่ 11 รางวัลและการลงโทษทางวินัย หมวดที่ 12 การปล่อยและหมวดที่ 13 การตายขอบเขตในกฎหมายเรือนจำของประเทศญี่ปุ่น จะเป็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังค่อยข้างมากโดยเฉพาะในเรื่องสิทธิของผู้ต้องขัง [39] ซึ่งบัญญัติไว้หลายมาตรา โดยในกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่เรือนจำ คณะกรรมการจากภายนอกหรือการกำหนดส่วนราชการแต่ยังมีปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับอื่น

3.3.2 เครื่องพันธนาการในประเทศญี่ปุ่น จากการศึกษากฎหมายเรือนจำ (The Prison Law) ค.ศ.1908 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 1953 ดังกล่าว มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังโดยการใช้เครื่องพันธนาการไว้ในหมวดที่ 4 (Chapter IV) ว่าด้วยความปลอดภัย (Security) ดังนี้

---

[36] แหล่งเดิม. (น.112)

[37] จาก *สิทธิของผู้ต้องหา จำเลย และผู้ต้องโทษในคดีอาญา* (รายงานการศึกษาและฉบับสมบูรณ์) (น.131), โดย ณรงค์ ใจหาญ, และคณะ, ม.ป.ป., กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

[38] The united Nation Asia and Far East Institute. (n.d.) Criminal Justice Legislation of Japan. pp. 201-212.

[39] From *Prison Conditions in Japan* (P. 12), by Human Right Watch, n.d.

มาตรา 19 “ ในกรณีที่เกรงว่าผู้ต้องขังจะหลบหนี หรือใช้ความรุนแรง หรือฆ่าตัวตาย หรือในกรณีที่ผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำ อาจใช้เครื่องพันธนาการได้” วรรค 2 “ชนิดของเครื่องพันธนาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงยุติธรรม” [40]

ที่กล่าวมานั้น เป็นพระราชบัญญัติเรือนจำ แต่ยังมีกฎหมายที่เป็นกฎข้อบังคับของกระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น เรียกว่า ข้อบังคับกฎหมายเรือนจำ (The Prison Law Enforcement Regulations) ปี ค.ศ.1933 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 1970 มีการบัญญัติชนิดและลักษณะ

การใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขัง ไว้ในหมวดที่ 4 (Chapter I) ว่าด้วยความปลอดภัย (Security) [41] การใช้เครื่องพันธนาการชนิดอื่นโดยเฉพาะ ต้องกำหนดเงื่อนไข โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” [42] กฎหมายพันธนาการของประเทศญี่ปุ่น เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการในประเทศญี่ปุ่นปรากฏใน รายงานทางเลือกในการรายงานเป็นระยะที่ห้าของรัฐบาลญี่ปุ่นภายใต้ข้อ 40 ของพันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง โดยศูนย์นักโทษสิทธิญี่ปุ่น (CPR) ศูนย์นักโทษสิทธิไม่เป็นองค์กรเอกชนแสวงหาผลกำไรที่จัดตั้งขึ้นในปี 1995 โดยมีวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงสภาพเรือนจำและนักโทษรักษาในประเทศญี่ปุ่นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ สมาชิกของเรารวมถึงทนายความ, นักวิชาการและนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน CPU ที่มีการทำงานร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ เช่น องค์การนิรโทษกรรมสากลสิทธิมนุษยชนดูการปฏิรูปกฎหมายอาญาระหว่างประเทศสหพันธ์เพื่อสิทธิมนุษยชนและอื่น ๆ และร่วมกันเราได้จัดสัมมนาหลายประเทศด้านสิทธิมนุษยชนและการประชุมในประเทศญี่ปุ่น[43] CPR เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย CAT และส่งไปกองเรือรบที่ 1 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2008

วัตถุประสงค์ของการรายงานทางเลือกนี้ในรายงานที่ห้าของรัฐบาลญี่ปุ่นภายใต้พันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมืองที่ถูกรวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงผลข้อมูลเพิ่มเติม และมีความเข้มข้นในประเด็นความสนใจของ CPR เพราะทรัพยากร

---

[40] The Prison Law Article 19 (Instrument of restraint) ‘In case there is a fear is a fear of escape of an inmate or of his committing violenceor suicide, or in case an inmate is outside the prison, instruments of restraint may be used.

[41] *The United Nations Asia and Far East Institute. (UNAFEI)* (pp. 218-219). Op.cit.

[42] The Prison Law Enforcement Regulations Article 48 “The instruments of restraint shall be of the following four kinds: (1) Straight Jacket; (2) Gag; (3) Handcuff; (4) Arresting rope. The make of the restraining devices shall be stipulated by the Minister of Justice”.

[43] รายงานของรัฐบาลญี่ปุ่นภายใต้ข้อ 40 ของพันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง โดย ศูนย์นักโทษสิทธิญี่ปุ่นกันยายน 2008.

ที่ จำกัด ของเราและประสบการณ์ของรายงานฉบับนี้มุ่งเน้นไปที่ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ Article2 paragraph 3 (ก) Article6, Article7 และ Article10 ที่ทำสัญญาข้อสรุปและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อต้านการทรมานที่ 1 เกี่ยวกับเรือนจำ : เงื่อนไขในการกักกันในสถาบันกฎหมายอาญา วรรค 17 คณะกรรมการเป็นห่วงกว่าเงื่อนไขทั่วไปของการควบคุมตัวในสถาบันกฎหมายอาญารวมถึงความแออัดยัดเยียด ในขณะที่ต้อนรับการยกเลิกการใช้กุญแจมือหนัง ในสถาบันกฎหมายอาญาคณะกรรมการตั้งข้อสังเกตด้วยความกังวลข้อกล่าวหากรณีการใช้งานที่ไม่เหมาะสมของ “ชนิดที่ 2 กุญแจมือหนัง” เป็นการลงโทษ คณะกรรมการเป็นห่วงที่ข้อกล่าวหาของความล่าช้าเกินควรในการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่ผู้ต้องขังรวมทั้งการขาดบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นอิสระภายในระบบเรือนจำบุคคลที่รัฐควรใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงสภาพในสถานที่กักกันจะนำพวกเขาสอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศและโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของบุคคลที่รัฐ Overcrowding. การตรวจสอบที่เข้มงวดของอุปกรณ์การควบคุมและนำมาใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการในการป้องกันไม่ให้พวกเขาถูกนำมาใช้สำหรับการลงโทษ นอกจากนี้บุคคลที่รัฐควรให้แน่ใจว่าเพียงพอกับความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่เป็นอิสระและพร้อมจะให้ผู้ต้องขังทั้งหมดได้ตลอดเวลา บุคคลที่รัฐควรพิจารณาการวางสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์และเจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีเรือนจำนาโกย่า (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกรณี) หลังจากที่ชุดของเหตุการณ์ที่ถูกตีพิมพ์โดยท่ามกลางการวิจารณ์การติดตั้งจากสังคมที่กระทรวงยุติธรรม จัดทีมซึ่งประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่ของกระทรวงที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงและปัจจัยที่มีพื้นหลัง จากนั้นในปี 2003 เจ้าพนักงานบริหารการปฏิรูปสภา (สมาชิกมาจากการศึกษาวิชาชีพทางกฎหมายสื่อสารมวลชนแพทย์กลุ่มชุมชน) ได้รับการจัดอยู่ในลำดับที่จะตรวจสอบบางประเด็นที่จะปฏิรูปกฎหมายคุกญี่ปุ่นและการปฏิบัติ เรายินดีที่รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการเหล่านี้ เพราะการตรวจสอบโดยทีมงานของรัฐบาลและการตรวจสอบโดยคณะกรรมการปฏิรูปได้นำมาซึ่งข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับปัญหาคุกซึ่งได้รับการซ่อนอยู่หลังกำแพงคุกกับแสง และการปฏิรูปคุกรวมถึงการตรากฎหมายของกฎหมายใหม่จะทำให้มีความคืบหน้า แต่ความสำเร็จเหล่านี้เป็นหนี้ส่วนใหญ่จะออกไปข้างนอกคนของกระทรวงรวมทั้งสมาชิกทนายความและสมาชิกองค์กรพัฒนาเอกชนและข้อมูลส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เพื่อการปฏิรูปได้รับการซ่อนอยู่แม้ตอนนี้ ดังนั้นเราจึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลที่จะใช้ประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนของนักโทษอย่างจริงจังและใช้มาตรการที่เพียงพอรวมถึงการตรวจสอบที่รวดเร็วและเป็นธรรมและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้เรายังขอเรียกร้องให้พวกเขาเพื่อ

สร้างองค์กรอิสระที่มีอำนาจที่จะตรวจสอบอย่างรวดเร็วและยุติธรรม[44]ความตายและการบาดเจ็บในกรณีที่เกิดจากหนังกุญแจมือและกักกันใน “ห้องพักป้องกัน”

ตั้งแต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ความกังวลเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการใช้บ่อย และห้องพักคุ้มครอง หลาย ๆ กรณีของการเสียชีวิตในห้องพักที่ได้รับรายงาน สิ่งที่รัฐบาลได้มีมาตรการดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้ความตายและได้รับบาดเจ็บในห้องที่ป้องกันได้หรือไม่ เมื่อนักโทษที่ทนทุกข์ทรมานจากโรคใด ๆ หรือได้รับผลกระทบทางจิตใจที่ถูกคุมขังอยู่ในห้องพักการป้องกัน วิธีการที่พวกเขามักจะได้รับการตรวจสอบโดยแพทย์ (เพราะประเภทนี้มักจะมีการควบคุมทำให้เกิดการตายในห้องพัก) สภาพปัจจุบันและความกังวลของเรากุญแจมือเครื่องหนังเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ใช้ความยับยั้งชั่งใจในคุกซึ่งมีเข็มขัดเอวด้วย 2 วงข้อมือที่ทำจากหนังเพื่อแก้ไขข้อมือทั้งสองข้างบนเอว ในบางกรณีเจ้าหน้าที่เรือนจำยึดเข็มขัดเพื่อให้แน่นที่ท้องนักโทษจำนวนมากและลำไส้กลายเป็นความเสียหายอย่างรุนแรง[45] สังเกตสรุปของ ICCPR ในปี 1998 ยกความกังวลเกี่ยวกับการใช้งานบ่อยของ "มาตรการป้องกันเช่นกุญแจมือหนัง" และอวัยวะที่กล่าวว่าสิ่งเหล่านี้ใช้ "อาจเป็นการรักษาที่โหดร้ายและไร้มนุษยธรรม" (Para.27 (ง) และ (ฉ) ของ Observation) กุญแจมือเครื่องหนังและห้องป้องกันมักจะถูกนำมาใช้ในลักษณะการลงโทษหรือการล่วงละเมิดทางเมื่อนักโทษพยายามที่จะร้องเรียนไปยังด้านนอกเช่นสมาคมบาร์และองค์กรพัฒนาเอกชนและเขียนไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติเหล่านี้ใช้ไม่เพียงพอของกุญแจมือและ " ห้องการป้องกัน " อาจจะละเมิดอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน มีการตัดสินใจของศาลบางอย่างเช่นการตัดสินใจของศาลแขวงของจังหวัดชิบะที่ 7 กุมภาพันธ์ 2000 และการตัดสินใจศาลแขวงของโอซาก้าในวันที่ 29 พฤษภาคมซึ่งบอกว่าการใช้กุญแจมือหนังถือว่าละเมิด (เก่า) เป็นกฎหมายที่เรือนจำในเดือนตุลาคมปี 2002 หลังจากกรณีที่นักโทษเสียชีวิตในระหว่างการควบคุมตัวในห้องพักการป้องกันด้วยกุญแจมือหนังกลายเป็นของสาธารณะรัฐบาลคุกหยุดใช้กุญแจมือหนังในตุลาคม 2003. แล้วรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงชนิดของกุญแจมือหนังกับคมไนลอนเพื่อบรรเทาอาการปวด แต่มันได้รับรายงานว่ากุญแจมือเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้ด้วยมือของนักโทษที่ผูกอยู่เบื้องหลังพวกเขา วิธีนี้อาจจะอยู่ในการฝ่าฝืนมาตรา 33 ของกฎมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการรักษาของนักโทษ

ก. กรณีที่เรือนจำนาโกย่า

ข. กรณีเรือนจำ Takamatsu

---

[44] รายงานของรัฐบาลญี่ปุ่นภายใต้ข้อ 40 ของพันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง โดย ศูนย์นักโทษสิทธิญี่ปุ่นกันยายน 2008.

[45] พันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง โดย ศูนย์นักโทษสิทธิญี่ปุ่น. (2008).

เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2001, นักโทษที่ถูกขังคุกใน Takamatsu ถูกทำร้ายโดยเพื่อนร่วมห้องของเขาและถูกนำตัวไปที่ห้องการป้องกันและยับยั้งด้วยกุญแจมือหนังโดยเจ้าหน้าที่ หลังจากนั้นยามอื่นยึดไว้แน่นและซ้ายนักโทษคนเดียวในห้องมานานกว่า 26 ชั่วโมง การรักษานี้ก่อให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงของนักโทษและเขาทำเรื่องร้องเรียนต่อต้านรัฐบาลคุกสำหรับค่าตอบแทน แต่เขาหายไปใน 8 พฤษภาคม 2006

ค. กรณีมะดะศูนย์กักกัน

มะดะที่ศูนย์กักกันในปี 1996 นักโทษที่ดูเหมือนจะได้รับความทุกข์ทรมานจากความผิดปกติของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถอนตัวตายเพราะไข้ร้อน เขาถูกทิ้งไว้ในห้องพักการป้องกันที่อุณหภูมิของอากาศที่ 28.9 องศาเซลเซียสและความชื้นประมาณ 70% สำหรับรอบ 4 วัน ครอบครัวของเขายื่นฟ้องรัฐบาลต่อการแสวงหาค่าตอบแทนและศาลแขวง Matsue ตัดสินใจว่ารัฐบาลคุกล้มเหลวที่จะให้การรักษาด้วยยาที่เพียงพอสำหรับนักโทษและยอมรับความรับผิดชอบสำหรับการตายของเขาและสั่งให้รัฐบาลจ่ายเงินชดเชยให้กับครอบครัวของเขา

ง. ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนคาวาโกกรณี

เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2001, นักโทษถูกกักตัวไว้ในห้องป้องกันเพราะเขาประพฤติอย่างรุนแรง ในเวลานั้นเขาได้รับการปฏิบัติด้วยโลหะและเครื่องหนังกุญแจมือนานกว่า 24 ชั่วโมง และมีหลังจากผลกระทบ เช่นนิ้วหัวแม่มือของเขาพิการ (Kyodo กด 4 ธันวาคม 2002)
ด้านสวัสดิการรักษาทางการแพทย์

เกี่ยวกับการศึกษาสิทธิมนุษยชน สำหรับเจ้าหน้าที่การแพทย์ของเรือนจำ มีการวางแผนจะให้บริการทางการแพทย์ในเรือนจำภายใต้การควบคุมของรัฐมนตรีว่าการ[46] กระทรวงสาธารณสุขแรงงานและสวัสดิการใด ๆ สถานการณ์ในปัจจุบันและความกังวลของเราเงื่อนไขทางการแพทย์ที่อยู่ในภาวะวิกฤตเร่งด่วนสำหรับนักโทษส่วนใหญ่ ถูกควบคุมตัวในเรือนจำของญี่ปุ่น สมาชิกองค์กรพัฒนาเอกชนที่สนับสนุนนักโทษ และทนายความได้รับจดหมายจำนวนมากร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิเสธการรักษาพยาบาล และได้รับการรักษา ที่ไม่เหมาะสม ซึ่งบางครั้งส่งผลให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส และเสียชีวิต เป็นเหตุผลแรก จำนวนแพทย์ที่ทำงานในคุก ที่มีขนาดเล็กมาก ประการที่สอง เจ้าหน้าที่เรือนจำที่มีคุณสมบัติเป็นพยาบาลมักจะ ตรวจสอบและ จัดการปริมาณนักโทษแทนของแพทย์ รัฐบาลคุกมักจะอธิบายเหตุผลในการรักษานี้เพราะนักโทษจำนวนมาก หลอกว่าป่วยแต่ควรได้รับการพิจารณาเป็นเรื่อง ที่แยกจากกัน นอกจากนี้เมื่อนักโทษต้องการรักษาทางการแพทย์โดยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์บางอย่างที่ทำงานให้กับสถาบัน ภายนอกคุก ผู้ว่า

[46] พันธสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง โดย ศูนย์นักโทษสิทธิญี่ปุ่น. (2008).

ราชการจังหวัด / ผู้คุม มักจะ ปฏิเสธที่จะ นำพวกเขาออกไปข้างนอก เพราะ ของจำนวน เล็กๆ ของเจ้าหน้าที่เรือนจำที่มาพร้อมกับ และดูแลนักโทษ นอกจากนี้เรายังเพิ่มความกังวลเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจในสิทธิของ นักโทษ ในการเข้าถึง เวชระเบียนของพวกเขารวมทั้งบันทึกของยาที่พวกเขากำลังดำเนินการและ ผลของการ ตรวจสอบทางการแพทย์ ของพวกเขา[47] ให้บริการทางการแพทย์ไม่เพียงพอจะประกอบด้วยการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายภายใต้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในความเป็นจริงคณะกรรมการต่อต้านการทรมานแนะนำรัฐบาลเพื่อให้แน่ใจว่า "เพียงพอที่เป็นอิสระและให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ให้แก่ผู้ต้องขังทั้งหมดได้

[47] แหล่งเดิม.